

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/66/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 1
- ★ Neuvoston direktiivi 97/78/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 1997, kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 9
- ★ Neuvoston direktiivi 97/79/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 1997, direktiivien 71/118/ETY, 72/462/ETY, 85/73/ETY, 91/67/ETY, 91/492/ETY, 91/493/ETY, 92/45/ETY ja 92/118/ETY muuttamisesta kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämisen osalta 31

1

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia, juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 97/66/EY,

annettu 15 päivänä joulukuuta 1997,

henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾, ottaen huomioon sovittelukomitean 6 päivänä marraskuuta 1997 hyväksymän yhteisen ehdotuksen,

sekä katsovat, että

- 1) yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelystä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽⁴⁾, veloitetaan jäsenvaltiot turvaamaan luonnollisten henkilöiden henkilötietojen käsittelyä koskevat oikeudet ja vapaudet ja erityisesti heidän oikeutensa yksityisyyden suojaan, jotta henkilötietojen vapaa liikkuvuus yhteisössä voidaan turvata,
- 2) viestinnän luottamuksellisuus taataan ihmisoikeuksia koskevien kansainvälisten asiakirjojen (erityisesti

ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen) ja jäsenvaltioiden valtiosääntöjen mukaisesti,

- 3) yhteisössä ollaan parhaillaan ottamassa käyttöön uutta kehittyntä digitaalitekniologiaa yleisissä televerkoissa, mikä asettaa erityisiä, henkilötietojen suojaa ja käyttäjän yksityisyyttä koskevia vaatimuksia; uusien telepalvelujen käyttöönotto on luonteenomaista tietoyhteiskunnan kehittämiseksi; näiden palvelujen, kuten tilausvideon ja interaktiivisen television, onnistunut kansainvälinen kehittäminen riippuu osittain siitä, että käyttäjät luottavat siihen, ettei heidän yksityisyytensä ole vaarassa,
- 4) tämä pätee erityisesti digitaalisen monipalveluverkon (ISDN) ja digitaalisten matkaviestinverkkojen käyttöönottoon,
- 5) neuvosto kehotti telepalvelujen ja -laitteiden yhteismarkkinoiden kehittämisestä vuoteen 1992 asti 30 päivänä kesäkuuta 1988 antamassaan päätöslauselmassa⁽⁵⁾ ryhtymään toimenpiteisiin henkilötietojen suojaamiseksi, jotta voidaan luoda otollinen ympäristö televiestinnän tulevalle kehittämiselle yhteisössä; neuvosto korosti jälleen henkilötietojen ja yksityisyyden suojan merkitystä yhteensovittamisen vahvistamisesta digitaalisen monipalveluverkon (ISDN) käyttöönottamiseksi Euroopan yhteisössä vuoteen 1992 asti 18 päivänä heinäkuuta 1989 antamassaan päätöslauselmassa⁽⁶⁾,
- 6) Euroopan parlamentti on korostanut henkilötietojen ja yksityisyyden suojan tärkeyttä televerkoissa ja erityisesti digitaalisen monipalveluverkon (ISDN) käyttöönoton osalta,
- 7) yleisten televerkkojen osalta on annettava erityiset lait, asetukset ja tekniset määräykset, jotta luonnol-

⁽¹⁾ EYVL C 200, 22.7.1994, s. 4.

⁽²⁾ EYVL C 159, 17.6.1994, s. 38.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 11. maaliskuuta 1992 (EYVL C 94, 13.4.1992, s. 198), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 12. syyskuuta 1996 (EYVL C 315, 24.10.1996, s. 30), Euroopan parlamentin päätös, tehty 16. tammikuuta 1997 (EYVL C 33, 3.2.1997, s. 78), Euroopan parlamentin päätös, tehty 20. marraskuuta 1997 (EYVL C 371, 8.12.1997) ja neuvoston päätös, tehty 1. joulukuuta 1997.

⁽⁴⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁵⁾ EYVL C 257, 4.10.1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL C 196, 1.8.1989, s. 4.

listen henkilöiden perusoikeudet ja -vapaudet sekä oikeushenkilöiden oikeudet edut voidaan suojata ottaen erityisesti huomioon tilaajia ja käyttäjiä koskevien tietojen automaattiseen tallennukseen ja käsittelyyn liittyvä riskien lisääntyminen,

- 8) jäsenvaltioiden antamat henkilötietojen, yksityisyyden sekä oikeushenkilöiden oikeutettujen etujen suoja televiestintäalalla koskevat lait, asetukset ja tekniset määräykset on yhdenmukaistettava, jotta voidaan välttää televiestinnän sisämarkkinoiden esteet perustamissopimuksen 7 a artiklassa asetetun tavoitteen mukaisesti; yhdenmukaistaminen rajoitetaan vaatimuksiin, jotka ovat välttämättömiä sen takaamiseksi, ettei uusien telepalvelujen ja -verkkojen edistämistä ja kehittämistä jäsenvaltioiden välillä estetä,
- 9) jäsenvaltioiden, kyseisten tuottajien ja käyttäjien olisi tarpeen mukaan toimittava yhteistyössä yhteisön toimivaltaisten laitosten kanssa otettaessa käyttöön ja kehitettäessä asianomaisia teknologioita, joita tarvitaan tämän direktiivin säännöksissä tarkoitettujen takuiden soveltamiseksi,
- 10) näihin uusiin palveluihin kuuluvat interaktiivinen televisio sekä tilausvideo,
- 11) televiestintäalalla sovelletaan direktiiviä 95/46/EY erityisesti kaikkien sellaisten perusoikeuksien ja -vapauksien turvaamista koskevien kysymysten osalta, jotka eivät nimenomaisesti sisälly tämän direktiivin säännöksiin, rekisterinpitäjän velvoitteet ja yksilöiden oikeudet mukaan lukien; direktiiviä 95/46/EY sovelletaan muihin kuin yleisesti saatavilla oleviin telepalveluihin,
- 12) tämä direktiivi, vastaavasti kuin mitä direktiivin 95/46/EY 3 artiklassa säädetään, ei koske perusoikeuksien ja -vapauksien turvaamista sellaisessa toiminnassa, joka ei kuulu yhteisön oikeuden soveltamisalaan; jäsenvaltioiden kuuluu toteuttaa tarpeelliseksi katsomansa toimenpiteet yleisen turvallisuuden, maanpuolustuksen, valtion turvallisuuden (valtion taloudellinen hyvinvointi mukaan lukien, kun toimet liittyvät valtion turvallisuuteen) suojelemiseksi sekä valtion toimia rikosoikeuden alalla; tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen harjoittaa televiestinnän laillista salakuuntelua edellä mainittuihin tarkoituksiin,
- 13) yleisesti saatavilla olevan telepalvelun tilaajat voivat olla luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä; tämän direktiivin säännösten tarkoituksena on direktiiviä 95/46/EY täydentäen suojata luonnollisten henkilöiden perusoikeudet, ja erityisesti heidän oikeutensa yksityisyyteen, sekä oikeushenkilöiden oikeudet edut; näistä säännöksistä ei missään tapauksessa saa aiheutua jäsenvaltioille velvoitetta laajentaa mainitun direktiivin 95/46/EY soveltamista oikeushenkilöiden oikeutettujen etujen suojaamiseen; tämä suoja on varmistettava asiaa koskevassa yhteisön ja kansallisessa lainsäädännössä,
- 14) kutsuvan ja ydistetyn linjan tunnistusta ja tunnistuksen rajoittamista sekä analogisiin keskuksiin liitettyihin tilaajaliittymiin tehtävää automaattista kutsunsiirtoa koskevien tiettyjen vaatimusten soveltamista ei saa tehdä pakolliseksi tietyissä tapauksissa, joissa soveltaminen osoittautuisi teknisesti mahdottomaksi tai vaatisi suhteetonta taloudellista panostusta; on tärkeää, että asianomaisille osapuolille ilmoitetaan kyseisistä tapauksista; jäsenvaltioiden olisi siksi ilmoitettava niistä komissiolle,
- 15) palvelujen tarjoajien on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet tarjoamiensa palvelujen turvallisuuden varmistamiseksi, tarvittaessa yhdessä verkon tarjoajan kanssa, ja ilmoitettava tilaajille mahdollisista verkon turvallisuuden kohdistuvista erityisistä riskeistä; turvallisuutta arvioidaan direktiivin 95/46/EY 17 artiklan mukaan,
- 16) on toteutettava toimenpiteet luvattomien tietoliikenneyhteyksien käytön estämiseksi, jotta voidaan turvata viestinnän luottamuksellisuus yleisissä televerkkoissa ja yleisesti saatavilla olevissa telepalveluissa; joidenkin jäsenvaltioiden kansallinen lainsäädäntö kieltää luvattoman tietoliikenneyhteyksien käytön ainoastaan, jos se on tahallista,
- 17) tilaajiin liittyvät tiedot, joita käsitellään puhelujen yhdistämiseksi, sisältävät tietoja luonnollisten henkilöiden yksityiselämästä ja kohdistuvat oikeuteen vapaaseen kirjeenvaihtoon tai oikeushenkilöiden oikeutettuihin etuihin; tällaista tietoa voidaan tallentaa vain siinä määrin, kuin se on palvelun tarjoamisen kannalta välttämätöntä laskutuksen tai yhteenliittämismaksujen osalta ja vain rajoitetun ajan; kaikki muu tiedon jatkokäsittely, jota yleisesti saatavilla olevan telepalvelun tarjoaja mahdollisesti haluaisi suorittaa omien telepalvelujensa markkinointimiseksi, sallitaan ainoastaan, jos tilaaja on tähän suostunut yleisesti saatavilla olevan telepalvelun tarjoajan hänelle antamien ja näitä suunniteltuja jatkokäsittelymuotoja koskevien täsmällisten ja täydellisten tietojen perusteella,

- 18) eriteltyjen laskujen käyttöönotto on parantanut tilaajan mahdollisuuksia tarkastaa palvelun tarjoajan laskuttamien maksujen oikeellisuus, mutta samalla se voi vaarantaa yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen käyttäjien yksityisyyden; tämän vuoksi jäsenvaltioiden on käyttäjän yksityisyyden turvaamiseksi kannustettava sellaisten telepalveluvaihtoehtojen kehittämistä kuten vaihtoehtoiset maksuvälineet, jotka tekevät mahdolliseksi nimettömän tai ehdottomasti henkilökohtaisen pääsyn yleisesti saatavilla oleviin telepalveluihin, esimerkiksi puhelinkortit ja luottokorttimaksut; vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat samassa tarkoituksessa vaatia joidenkin numeroiden poistamista eriteltyjen laskujen soitetuista numeroista,
- 19) kutsuvan linjan tunnistuksen osalta on tarpeen suojata soittajan oikeus estää kutsuvan linjan tunnistus sekä puhelun vastaanottajan oikeus kieltäytyä vastaanottamasta tunnistamattomia puheluja; kutsuvan linjan tunnistuksen esto voidaan määrätyissä tapauksissa ohittaa; joidenkin tilaajien — erityisesti palvelevien puhelinten ja vastaavien organisaatioiden — edun mukaista on taata soittajien nimettömyys; yhdistetyn linjan tunnistuksen osalta on tarpeen turvata puhelun vastaanottajan oikeus estää sen linjan tunnistus, johon soittaja on tosiasiallisesti yhdistetty, erityisesti puhelunsiirtotapauksissa, sekä tähän liittyvät oikeudet edut; yleisesti saatavilla olevien palvelujen tarjoajan on ilmoitettava tilaajilleen kutsuvan ja yhdistetyn linjan tunnistuksen olemassaolosta verkossa ja kaikista palveluista, joita on tarjolla kutsuvan ja yhdistetyn linjan tunnistuksen perusteella, sekä saatavilla olevista yksityisyyden turvaamisen mahdollisuuksista; tällä tavoin tilaajilla on mahdollisuus tehdä tietoinen valinta yksityisyyden turvaamiskeinoista, joita he mahdollisesti haluavat käyttää; yksityisyyden turvaamisen mahdollisuuksien, joita tarjotaan liittymäkohtaisesti, ei tarvitse välttämättä olla saatavilla automaattisena verkopalveluna, vaan ne voivat olla saatavissa yleisesti saatavilla olevan telepalvelun tarjoajalle esitetyn pyynnön perusteella,
- 20) on toteutettava toimenpiteitä tilaajien suojaamiseksi toisen henkilön tekemän automaattisen puhelunsiirron mahdollisesti aiheuttamia häiriöitä vastaan; tällaisissa tapauksissa tilaajien on voitava lopettaa siirrettyjen puhelujen yhdistyminen päätteilleen pyytämällä tätä yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoajalta,
- 21) puhelinluettelot ovat laajassa jakelussa ja yleisesti saatavilla; luonnollisten henkilöiden oikeus yksityisyyteen ja oikeushenkilöiden oikeudet edellyttävät, että tilaajat voivat itse määrittää, missä määrin heidän henkilötietojansa julkaistaan puhelinluettelossa; jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän mahdollisuuden koskemaan vain tilaajia, jotka ovat luonnollisia henkilöitä,
- 22) on toteutettava toimenpiteitä tilaajien suojaamiseksi ei-toivottujen puhelujen ja telekopioiden aiheuttamasta yksityisyyden loukkaamisesta vastaan; jäsenvaltiot voivat rajoittaa nämä suojautumiskeinot koskemaan vain tilaajia, jotka ovat luonnollisia henkilöitä,
- 23) on tarpeen varmistaa, että televiestimien teknisten ominaisuuksien käyttöönotto tietosuojatarkoituksessa yhdenmukaistetaan siten, että se on sopusoinnussa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kanssa,
- 24) jäsenvaltiot voivat, vastaavasti kuin mitä direktiivin 95/46/EY 13 artiklassa säädetään, erityisesti rajoittaa tilaajien velvoitteiden ja oikeuksien soveltamisalaa tietyissä olosuhteissa, esimerkiksi varmistamalla, että yleisesti saatavilla olevan telepalvelun tarjoaja voi ohittaa kutsuvan linjan tunnistuksen eston kansallisen lainsäädännön mukaisesti rikosten ehkäisemiseksi tai paljastamiseksi taikka valtion turvallisuuden perusteella,
- 25) kansallisessa lainsäädännössä on säädettävä oikeuskeinoista siltä varalta, että käyttäjien ja tilaajien oikeuksia ei kunnioiteta; on säädettävä seuraamuksista henkilöille, jotka eivät noudata tämän direktiivin perusteella annettuja kansallisia säännöksiä, riippumatta siitä koskeeko heitä yksityisoikeus tai julkisoikeus,
- 26) tämän direktiivin soveltamisalalla on aiheellista hyödyntää direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustetun, jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten edustajista koostuvan tietosuojatyöryhmän kokemusta,
- 27) tekninen kehitys ja tarjolla olevien palvelujen odotettavissa oleva kehitys huomioon ottaen tämän direktiivin 6 artiklan soveltamiseksi on tarpeen laatia tekninen eritelmä tämän direktiivin liitteessä luetelluista tietoluokista direktiivin 95/46/EY 31 artiklassa perustetun ja jäsenvaltioiden edustajista muodostuvan komitean avustuksella, tarkoituksena varmistaa tässä direktiivissä asetettujen vaatimusten yhdenmukainen soveltaminen teknologiassa tapahtuvista muutoksista riippumatta; tämä menettely koskee ainoastaan eritelmiä, jotka ovat välttämättömiä liitteen mukauttamiseksi uuteen tekniseen kehitykseen ottaen huomioon markkinoiden ja kuluttajien kysynnässä tapahtuneet muutokset; komission on asianmukaisesti ilmoitettava Euroopan parlamentille

aikomuksesta soveltaa tätä menettelyä; muussa tapauksessa sovelletaan sopimuksen 100 a artiklassa määrättyä menettelyä, ja

- 28) tiettyjä erityisjärjestelyjä tarvitaan helpottamaan tämän direktiivin säännösten noudattamista sitä tietojenkäsittelyä varten, joka on jo käynnissä tämän direktiivin mukaisesti sen täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön voimaantulopäivänä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

1. Tällä direktiivillä säädetään jäsenvaltioiden säännösten yhdenmukaistamisesta samantasoisien perusoikeuksien ja -vapauksien, erityisesti yksityisyyttä koskevan oikeuden, suojan varmistamiseksi henkilötietojen käsittelyssä televiestinnässä sekä tällaisten tietojen ja telalaitteiden ja -palvelujen vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi yhteisössä.

2. Tämän direktiivin säännöksissä täsmennetään ja täydennetään direktiiviä 95/46/EY edellä 1 kohdassa mainittuja tarkoituksia varten. Niissä säädetään lisäksi tilaajien, jotka ovat oikeushenkilöitä, oikeutettujen etujen suojelemisesta.

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta yhteisön oikeuden soveltamisalan ulkopuolelle jääviin toimiin, kuten niihin, joista säädetään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V ja Vi osastossa, eikä missään tapauksessa yleistä turvallisuutta, maanpuolustusta, valtion turvallisuutta (mukaan lukien valtion taloudellinen hyvinvointi, kun toimet liittyvät valtion turvallisuuteen) ja valtion toimia rikosoikeuden alalla.

2 artikla

Määritelmät

Direktiivissä 95/46/EY annettujen määritelmien lisäksi tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) ”tilaajalla” luonnollisia tai oikeushenkilöitä, jotka ovat tehneet sopimuksen yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoajan kanssa näiden palvelujen toimittamisesta,

- b) ”käyttäjällä” luonnollisia henkilöitä, jotka käyttävät yleisesti saatavilla olevaa telepalvelua yksityis- tai liikeasioihin olematta välttämättä tämän palvelun tilaajia,

- c) ”yleisellä televerkolla” siirtojärjestelmiä ja mahdollisia kytkentälaitteita ja muita laitteita, joiden avulla voidaan siirtää signaaleja määrättyjen liityntäpisteiden välillä kaapelin tai radion välityksellä, optisesti tai muulla sähkömagneettisella keinolla ja joita käytetään kokonaan tai osittain yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoamiseen,

- d) ”telepalvelulla” palveluja, joiden tuottaminen on kokonaan tai osittain signaalien siirtämistä tai reititystä televerkoissa, radio- ja televisiolähetystoimintaa lukuun ottamatta.

3 artikla

Palvelut

1. Tätä direktiiviä sovelletaan henkilötietojen käsitteeseen, joka liittyy yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoamiseen yhteisön yleisissä televerkoissa, erityisesti digitaalisen monipalveluverkon (ISDN) ja yleisten digitaalisten matkaviestinverkkojen kautta.

2. Mitä 8, 9 ja 10 artiklassa säädetään, sovelletaan digitaalisiin keskuksiin yhdistettyihin liittyviin ja jos se on teknisesti mahdollista eikä edellytä kohtuutonta taloudellista panosta, myös analogisiin keskuksiin yhdistettyihin liittyviin.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tapauksista, joissa 8, 9 ja 10 artiklan vaatimusten täyttäminen olisi teknisesti mahdotonta tai edellyttäisi suhteettoman suuria investointeja.

4 artikla

Turvallisuus

1. Yleisesti saatavilla olevan telepalvelun tarjoajan on toteutettava asianmukaiset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet varmistamaan tarjoamiensa palvelujen turvallisuus, tarvittaessa yhdessä yleisen televerkon tarjoajan kanssa verkon turvallisuuden osalta. Näillä toimenpiteillä on voitava varmistaa riskiin suhteutettu turvallisuustaso ottaen huomioon tekniikan sen hetkinen taso ja toimenpiteiden käyttöönottokustannukset.

2. Jos on olemassa erityinen verkon turvallisuuteen kohdistuva riski, yleisesti saatavilla olevan telepalvelun tarjoajan on ilmoitettava tilaajille tällaisesta riskistä ja mahdollisista korjauskeinoista mukaan lukien asiaan liittyvät kustannukset.

*5 artikla***Viestinnän luottamuksellisuus**

1. Jäsenvaltioiden on kansallisilla säännöksillä taattava yleisen televerkon ja yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen välityksellä tapahtuvan viestinnän luottamuksellisuus. Niiden on erityisesti kiellettava se, että muut kuin käyttäjät voisivat ilman kyseisten käyttäjien suostumusta kuunnella, salakuunnella, tallentaa tai muulla tavalla siepata tai valvoa viestejä, jollei se ole laillisesti sallittua 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei koske laillisesti sallittua viestinnän nauhoittamista normaalin liiketoiminnan piirissä todisteeksi liiketapahtumasta tai mistä tahansa muusta liiketoimintaan liittyvästä viestinnästä.

*6 artikla***Teleliikenne- ja laskutustiedot**

1. Puhelujen muodostamiseksi tarpeelliset tilaajia ja käyttäjiä koskevat liikennetiedot, jotka yleisen televerkon ja/tai yleisesti saatavilla olevan telepalvelun tarjoaja tallentaa, on poistettava tai tehtävä nimettömiksi puhelun jälkeen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2, 3 ja 4 kohdan säännösten soveltamista.

2. Tilaajalaskutusta ja yhteenliittämismaksuja varten voidaan käsitellä liitteessä tarkoitettuja tietoja. Tällainen käsittely on sallittua ainoastaan sen ajanjakson loppuun asti, jona laskusta voidaan laillisesti valittaa tai maksu voidaan periä.

3. Yleisesti saatavilla olevan telepalvelun tarjoaja voi omien telepalvelujensa markkinoimiseksi käsitellä 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja, jos tilaaja on antanut siihen suostumuksensa.

4. Liikenne- ja laskutustietojen käsittely on rajoitettava laskutusta tai liikenteenhallintaa, asiakastiedusteluja, pestosten paljastamista ja palvelujen tarjoajan omien telepalvelujen markkinoimista käsittelevien yleisten televerkkojen ja/tai yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoajien valtuuttamiin henkilöihin, ja sitä saa suorittaa ainoastaan kyseisten toimien vaatimassa laajuudessa.

5. Mitä 1, 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, ei rajoita toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuutta saada voimassaolevan lainsäädännön mukaisesti laskutus- tai lii-

kennetietoja riitojen ja erityisesti yhteenliittämiseen tai laskutukseen liittyvien riitojen ratkaisemiseksi.

*7 artikla***Eritelty laskutus**

1. Tilaajilla on oltava oikeus saada laskunsa erittelemättöminä.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava kansallisia säännöksiä sovittaakseen yhteen toisaalta eriteltyjä laskuja saavien tilaajien oikeudet ja toisaalta soittavien käyttäjien ja vastaanottavien tilaajien oikeus yksityisyyteen, esimerkiksi varmistamalla, että tällaisille käyttäjille ja tilaajille on olemassa riittävästi viestintä- tai maksuvaihtoehtoja.

*8 artikla***Kutsuvan ja yhdistetyn linjan tunnistus ja sen rajoittaminen**

1. Jos kutsuvan linjan tunnistusta tarjotaan, soittavalla käyttäjällä on oltava mahdollisuus poistaa helposti ja veloitusetta kutsuvan linjan tunnistus puhelukohtaisesti. Soittavalla tilaajalla on oltava tämä mahdollisuus liittymäkohtaisesti.

2. Jos kutsuvan linjan tunnistusta tarjotaan, vastaanotavalla tilaajalla on oltava mahdollisuus helposti ja tämän toiminteen kohtuullisen käytön osalta veloitusetta estää tulevien puhelujen linjan tunnistus.

3. Jos kutsuvan linjan tunnistusta tarjotaan ja jos kutsuvan linjan tunnistus näkyy näytössä ennen puhelun yhdistymistä, vastaanotavalla tilaajalla on oltava mahdollisuus helposti kieltäytyä vastaanottamasta tulevia puheluita, jos soittava käyttäjä tai tilaaja on poistanut kutsuvan linjan tunnistuksen.

4. Jos yhdistetyn linjan tunnistusta tarjotaan, vastaanotavalla tilaajalla on oltava mahdollisuus helposti ja veloitusetta estää se, että soittava käyttäjä näkee yhdistetyn linjan tunnisteen.

5. Edellä 1 kohdassa annetut säännökset koskevat myös puheluita yhteisöstä kolmansiin maihin; edellä 2, 3 ja 4 kohdassa annetut säännökset koskevat myös kolmansista maista tulevia puheluita.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kutsuvan ja/tai yhdistetyn linjan tunnistusta tarjotaan, yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoajat ilmoittavat siitä sekä 1, 2, 3 ja 4 kohdassa annetuista säännöksistä yleisölle.

*9 artikla**Poikkeukset*

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että on avoimia menettelyjä, joita käyttäen yleisen televerkon ja/tai yleisesti saatavilla olevan telepalvelun tarjoaja voi ohittaa kutsu-
van linjan tunnistuksen eston:

- a) väliaikaisesti, jos tilaaja pyytää ilkivaltaisten puhelujen tai häirintäsoittojen jäljittämistä; tässä tapauksessa yleisen televerkon ja/tai yleisesti saatavilla olevan telepalvelun tarjoajan on tallennettava soittavan tilaajan tunnistustiedot ja annettava nämä tiedot käytettäväksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti,
- b) liittymäkohtaisesti hätäkutsuja käsitteleville organisaatioille, jotka jäsenvaltiot ovat sellaisiksi tunnustaneet, mukaan lukien lainvalvojat, sairaankuljetuspalvelut ja palokunnat, tällaisiin kutsuihin vastaamiseksi.

*10 artikla***Automaattinen puhelunsiirto**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilaajat voivat veloitusetta ja helposti estää kolmannen osapuolen suorittaman automaattisen puhelunsiirron tilaajan päätteeseen.

*11 artikla***Tilaaajaluettelot**

1. Yleisön saatavilla olevissa tai puhelinluettelopalveluista saatavissa painetuissa tai sähköisissä puhelinlueteloissa olevat henkilötiedot pitäisi rajoittaa tietyn tilaajan tunnistamiseen tarvittaviin tietoihin, ellei tilaaja ole antanut yksiselitteistä suostumustaan muiden henkilötietojen julkaisemiseen. Tilaaajalla on oltava veloituksetta oikeus siihen, että häntä ei hänen niin pyytäessään mainita painetussa tai sähköisessä puhelinluettelossa, oikeus ilmoittaa, että hänen henkilötietojaan ei saa käyttää suoramarkkinointiin, oikeus siihen, että osa hänen osoitteestaan jätetään pois, ja oikeus esiintyä luettelossa ilman hänen sukupuoltaan ilmaisevaa tietoa, jos tämä on kielellisesti toteutettavissa.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia, että operaattorit perivät maksun niiltä tilaaajiltaan, jotka haluavat varmistaa, että puhelinluetteloon ei merkitä yksityiskohtaisia tietoja heistä, jos kyseinen summa ei ole tämän oikeuden käyttämistä ehkäisevä tekijä ja, ottaen huomioon julkiselle puhelinluettelolle asetetut laatuvaatimukset yleispalvelun kannalta, tämä

summa on laskettava niiden todellisten kustannusten kattamiseksi, joita operaattorille aiheutuu mukautuksista ja ajan tasalla pitämisestä niiden tilaajien osalta, joita ei merkitä julkiseen puhelinluetteloon.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyjä oikeuksia sovelletaan tilaaajiin, jotka ovat luonnollisia henkilöitä. Jäsenvaltiot takaavat myös, että yhteisön oikeuden ja sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti muiden tilaajien kuin luonnollisten henkilöiden oikeutettuja etuja suojellaan riittävästi, siltä osin kuin on kyse heidän merkitsemisestään julkisiin puhelinluetteloihin.

*12 artikla***Ei-toivotut soivot**

1. Ilman ihmistyöpanosta toimivien automaattisten soittojärjestelmien tai telekopiolaitteiden käyttö suoramarkkinoinnin tarkoituksiin voidaan sallia vain, jos se kohdistuu tilaaajiin, jotka ovat antaneet siihen ennalta suostumuksensa.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet varmistaa, että toteutettuja suoramarkkinointiin tarkoitettuja ei-toivottuja soittoja ei sallita joko ilman kyseisten tilaajien suostumusta tai sellaisille tilaajille, jotka eivät halua vastaanottaa tällaisia puheluita, siten, että valinta näiden kahden vaihtoehdon välillä määräytyy kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyjä oikeuksia sovelletaan tilaaajiin, jotka ovat luonnollisia henkilöitä. Jäsenvaltiot takaavat myös, että yhteisön oikeuden ja sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti muiden tilaajien kuin luonnollisten henkilöiden oikeutettuja etuja suojellaan riittävästi ei-toivottujen puhelujen osalta.

*13 artikla***Tekniset ominaisuudet ja standardointi**

1. Pantaessa täytäntöön tätä direktiiviä jäsenvaltioiden on varmistettava, jollei 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, ettei pääte- tai muille telelaitteille aseteta erityisiä teknisiä ominaisuuksia koskevia pakollisia vaatimuksia, jotka voisivat haitata laitteiden markkinoille saattamista ja tällaisten laitteiden vapaata liikkuvuutta jäsenvaltioiden sisällä ja niiden välillä.

2. Jos tämän direktiivin säännöksiä voidaan panna täytäntöön ainoastaan edellyttämällä erityisiä teknisiä ominaisuuksia, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle

asiasta teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annettussa neuvoston direktiivissä 83/189/ETY⁽¹⁾ säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

3. Komissio huolehtii tarvittaessa yhteiseurooppalaisten standardien laatimisesta erityisten teknisten ominaisuuksien toteuttamiseksi televiestinnän päätelaitteita, mukaan lukien niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroinen tunnustaminen, koskevien jäsenvaltioiden lakien lähentämistä koskevan yhteisön lainsäädännön sekä standardoinnista tietotekniikassa ja televiestinnässä 22 päivänä joulukuuta 1986 tehdyn neuvoston päätöksen 87/95/ETY⁽²⁾ mukaisesti.

14 artikla

Direktiivin 95/46/EY tiettyjen säännösten soveltamisalan laajentaminen

1. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa lainsäädännöllisiä toimenpiteitä, joilla rajoitetaan 5 ja 6 artiklassa sekä 8 artiklan 1—4 kohdassa säädettyjen velvoitteiden ja oikeuksien soveltamisalaa, jos tällaiset rajoitukset ovat välttämättömiä valtion turvallisuuden, maanpuolustuksen, yleisen turvallisuuden sekä telejärjestelmien luvottoman käytön tai rikosten torjunnan, tutkinnan, selvittämisen sekä syytetutkinnan turvaamiseksi direktiivin 95/46/EY 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Direktiivin 95/46/EY III luvun säännöksiä oikeuskeinoista, vastuista ja sanktioista sovelletaan ottaen huomioon tämän direktiivin mukaisesti annetut kansalliset säännökset ja tästä direktiivistä johtuvat henkilökohtaiset oikeudet.

3. Direktiivin 95/46/EY 29 artiklan mukaisesti perustetun tietosuojatyöryhmän on toteutettava edellä mainitun direktiivin 30 artiklassa määrätyt tehtävät myös perusoikeuksien ja -vapauksien sekä oikeutettujen etujen suojaamisen osalta televiestintäalalla, mikä on tämän direktiivin aihe.

4. Komissio, jota avustaa direktiivin 95/46/EY 31 artiklassa perustettu komitea, määrittää liitteen tekniset yksityiskohdat kyseisessä artiklassa mainitun menettelyn mukaisesti. Mainittu komitea kokoontuu erityisesti käsittelemään tässä direktiivissä tarkoitettuja aiheita.

15 artikla

Direktiivin täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 24 päivänä lokakuuta 1998.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin 5 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 24 päivänä lokakuuta 2000.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä tällainen viittaus. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Poiketen siitä, mitä 6 artiklan 3 kohdassa säädetään, suostumusta ei tarvita, jos kyseinen tietojenkäsittely on jo meneillään sinä päivänä, kun tämän direktiivin mukaisesti annetut kansalliset säännökset tulevat voimaan. Tällaisissa tapauksissa tilaajille tiedotetaan tästä tietojenkäsittelystä, ja jos he eivät toisin ilmoita jäsenvaltion määräämän määräajan kuluessa, heidän katsotaan antaneen suostumuksensa.

3. Mitä 11 artiklassa säädetään, ei sovelleta sellaisiin puhelinluetteloiden painoksiin, jotka on julkaistu ennen tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten voimaantuloa.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

16 artikla

Vastaanottajat

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä joulukuuta 1997.

*Euroopan parlamentin
puolesta*

J. M. GIL-ROBLES

Puhemies

Neuvoston puolesta

J.-C. JUNCKER

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 109, 26.4.1983, s. 8, direktiivi sellaisena, kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/10/EY (EYVL L 100, 19.4.1994, s. 30).

⁽²⁾ EYVL L 36, 7.2.1987, s. 31, päätös sellaisena, kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

*LIITE***Käsiteltävät tiedot**

Seuraavia tietoja voidaan käsitellä 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkoitusta varten:

Tiedot, jotka sisältävät:

- tilaajan laitteen numeron tai yksilöinnin,
 - tilaajan osoitteen ja laitteen tyyppin,
 - laskutusajanjaksolta laskutettavien yksikköjen kokonaismäärän,
 - vastaanottavan tilaajan numeron,
 - puhelujen ja/tai siirretyn tietomäärän tyyppin, aloitusajan ja keston,
 - puhelun/palvelun päivämäärän,
 - muita maksua koskevia tietoja kuten ennakkomaksu, osamaksut, kytkeminen irti verkosta ja muistutukset.
-

NEUVOSTON DIREKTIIVI 97/78/EY,

annettu 18 päivänä joulukuuta 1997,

kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) eläintuotteet tai eläinperäiset tuotteet ja kasvituotteet, jotka tarkastetaan tarttuvien eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi, ovat perustamissopimuksen liitteessä II olevassa luettelossa,
- 2) kolmansista maista tulevien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevien periaatteiden vahvistaminen yhteisön tasolla edistää tarvikkeiden saatavuuden ja markkinoiden vakauttamisen varmistamista yhdenmukaistaen ihmisten ja eläinten terveyden suojaamisen edellyttämät toimenpiteet,
- 3) sisämarkkinoiden toteuduttua on yhä tarpeellisempaa vahvistaa yhteiset periaatteet eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämiseksi etenkin kun sisäiset rajatarkastukset lopetettiin,
- 4) kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 10 päivänä joulukuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/675/ETY⁽⁴⁾ antamisen jälkeen on tapahtunut kehitystä direktiivin soveltamisessa ja on saatu uusia kokemuksia; direktiiviä olisi muutettava avoimuuden lisäämiseksi,
- 5) kaikille kolmansista maista yhteisöön tuotaville eläinperäisille tuotteille on laadittava yhdenmukaiset vaatimukset; tästä syystä näihin tuotteisiin olisi sovellettava ainoastaan yhtä tarkastusjärjestelmää ja vastaavat mukautukset olisi tehtävä,

- 6) olisi luotava sääntely yhteisöön tuleville erille, joille ei ole suoritettu eläinlääkinnällistä tarkastusta rajatarkastusasemalla,
- 7) joissakin tapauksissa jäsenvaltiot voivat asettaa lisävaatimuksia tuotaville tuotteille; tarkastuksista vastuussa olevan jäsenvaltion on otettava huomioon nämä kansalliset erityisvaatimukset tehdessään näitä tarkastuksia,
- 8) niille meritse tai lentoteitse tuoduille tuotteille, joiden lopullinen määräpaikka on yhteisö, on luotava yksityiskohtainen sääntely tarkastusten suorittamisaikana osalta,
- 9) yhteisön lainsäädäntö vaatii, että joitakin tuotteita on valvottava niiden yhteisöön saapumisesta aina määräpaikkaan saakka kansanterveyden ja eläinten terveyden suojelemiseksi; sitä varten olisi luotava tiukka sääntely,
- 10) yhteisön rajalle saapuville tuotteille, joiden lopullinen määräpaikka ei ole yhteisö, olisi luotava tiukka sääntely sen varmistamiseksi, että ne lähtevät yhteisöstä,
- 11) on erotettava toisistaan tuotteet, jotka täyttävät yhteisössä tuonnille asetetut vaatimukset, ja tuotteet, jotka eivät niitä täytä; näiden erojen huomioon ottamiseksi olisi laadittava erilliset tarkastusjärjestelmät,
- 12) eläinperäisten tuotteiden toimittamisella meri- ja lentokuljetuksiin miehistöä ja matkustajia varten on huomattava kaupallinen merkitys yhteisössä; nämä tuotteet eivät usein täytä yhteisön vaatimuksia; tämän vuoksi olisi luotava tiukka sääntely kansanterveyden ja eläinten terveyden suojelemiseksi,
- 13) yhteisön tuotteen, jonka kolmas maa hylkää ja joka palautetaan yhteisöön, ei katsota enää täyttävän yhteisön vaatimuksia; sen vuoksi olisi luotava tiukka sääntely kansanterveyden ja eläinten terveyden suojelemiseksi,
- 14) on säädettävä ylimääräisistä takeista petosten estämiseksi ja yhdenmukaistettujen toimenpiteiden käyttöönottamiseksi vilpin tai säännönvastaisuuksien ehkäisemiseksi, ja

⁽¹⁾ EYVL C 285, 23.8.1997, s. 7.⁽²⁾ EYVL C 85, 17.3.1997, s. 76.⁽³⁾ EYVL C 66, 3.3.1997, s. 43.⁽⁴⁾ EYVL L 373, 31.12.1990, s. 1. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 96/43/EY (EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1).

15) direktiiviä 90/675/ETY on muutettu huomattavasti useita kertoja; vaadittujen uusien muutosten vuoksi on näin ollen suotavaa selvyyden ja tarkoituksenmukaisuuden vuoksi kumota ja korvata kyseinen direktiivi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on tehtävä tämän direktiivin säännösten mukaisesti niiden tuotteiden eläinlääkinnälliset tarkastukset, jotka tulevat kolmansista maista jollekin liitteessä I mainitulle alueelle.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä sovelletaan tarvittaessa eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY⁽¹⁾ 2 artiklan ja eläinlääkäri- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY⁽²⁾ 2 artiklan määritelmiä.

2. Lisäksi tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'tuotteilla' direktiiveissä 89/662/ETY ja 90/425/ETY tarkoitettuja eläinperäisiä tuotteita, perustamissopimuksen liitteen II soveltamisalaan kuulumattomat eläinperäisten tuotteiden sivutuotteet mukaan luettuina, sekä 19 artiklassa tarkoitettuja kasvituotteita,
- b) 'asiakirjojen tarkastuksella' eläinlääkärintodistusten tai eläinlääkintäasiakirjojen tai erän mukana seuraavien muiden asiakirjojen tarkastamista,
- c) 'tunnistustarkastuksella' eläinlääkärintodistusten tai eläinlääkintäasiakirjojen tai muiden eläinlääkintälainsäädännön mukaisten asiakirjojen sekä tuotteen välisen vastaavuuden silmä määräistä tarkastamista,
- d) 'fyysisellä tarkastuksella' itse tuotteen tarkastusta, johon voi kuulua pakkauksen ja lämpötilan tarkastaminen sekä näytteenotto ja laboratoriotutkimus,
- e) 'lastauksesta vastuussa olevalla taholla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka yhteisön tullikoo-

deksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽³⁾ säännösten mukaisesti vastaa niiden tilanteiden sujumisesta, joita mainitussa asetuksessa tarkoitetaan ja joihin erä saat-
taa joutua, sekä mainitun asetuksen 5 artiklassa tarkoitettua edustajaa, joka vastaa tässä direktiivissä säädettyihin tarkastuksiin liittyvistä jatkotoimista,

- f) 'erällä' samankaltaisten ja samoihin eläinlääkärintodistuksiin tai eläinlääkintäasiakirjoihin tai eläinlääkintäalan lainsäädännön mukaisiin muihin asiakirjoihin sisältyvien tuotteiden määrää, joka kuljetetaan samalla kuljetusvälineellä ja joka tulee samasta kolman-
nesta maasta tai sen samasta osasta,
- g) 'rajatarkastusasemalla' tarkastusasemaa, joka on määrätty ja hyväksytty 6 artiklan mukaisesti suorittamaan jonkin liitteessä I mainitun alueen rajalle kolmansista maista saapuvien tuotteiden eläinlääkinnälliset tarkastukset,
- h) 'tuonnilla' tuotteiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen sekä aikomusta luovuttaa tuotteita vapaaseen liikkeeseen asetuksen (ETY) N:o 2913/92 79 artiklassa tarkoitettulla tavalla,
- i) 'tulliselvitysmuodolla' asetuksen (ETY) N:o 2913/92 4 artiklan 15 alakohdassa tarkoitettua tulliselvitysmuotoa,
- j) 'tuontiedellytyksillä' tuotaville tuotteille yhteisön lainsäädännössä säädettyjä eläinlääkinnällisiä vaatimuksia,
- k) 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion keskusviranomaista, jolla on toimivalta suorittaa eläinlääkinnälliset tarkastukset, tai viranomaista, jolle se on siirtänyt tämän toimivallan.

I LUKU

TARKASTUSTEN JÄRJESTÄMINEN JA JATKOTOIMENPITEET

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kolmansista maista ei tule ainoatakaan erää jollekin liitteessä I mainituista alueista ilman, että erälle on tehty tässä direktiivissä vaaditut eläinlääkinnälliset tarkastukset.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että jokainen erä tuodaan jollekin liitteessä I mainituista alueista ainoastaan rajatarkastusaseman kautta.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 92/118/ETY (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49).

⁽²⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 92/118/ETY.

⁽³⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1. Asetusta on viimeksi muutettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97 (EYVL L 17, 21.1.1997, s. 1).

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että lastauksesta vastuussa olevat tahot antavat etukäteen tiedot sen rajatarkastusaseman henkilökunnalle, jossa tuotteet esitetään tarkastettaviksi, täyttämällä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun todistuksen kohdat omalta osaltaan tai toimittamalla yksityiskohtaiset tiedot tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta erästä kirjallisesti tai tietotekniikkaa apunaan käyttäen, 9 artiklassa ja 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet mukaan lukien.

Jäsenvaltiot voivat tarkastaa laivojen ja lentokoneiden lastiluetelot ja niiden yhdenmukaisuuden mainittujen ilmoitusten ja asiakirjojen kanssa.

4. Ne tulliviranomaiset, joiden piiriin rajatarkastusasema maantieteellisesti kuuluu, sallivat erien hyväksytyin tulliselvitysmuodon ainoastaan 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa todistuksessa esitettyjen määräysten mukaisesti.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti luettelo eläinlääkinnällisissä tarkastuksissa esitettävistä tuotteista annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 artikla

1. Virkaeläinlääkärin alaisuuteen kuuluvan toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä jokaiselle erälle eläinlääkinnälliset tarkastukset 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla rajatarkastusasetelmalla 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

2. Virkaeläinlääkärin on 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella käytettävä jokaisen erän kohdalla eläinlääkinnällisten tuontimenettelyjen tietokoneistamisesta 13 päivänä heinäkuuta 1993 tehdyn neuvoston päätöksen 92/438/ETY (Shift-hanke)⁽¹⁾ liitteessä I tarkoitettua tietokantaa. Lisäksi hänen on jokaisen erän kohdalla, joka on tarkoitettu tuotavaksi johonkin tämän direktiivin liitteessä I mainituista alueista, tarvittaessa käytettävä päätöksen 92/438/ETY liitteessä II tarkoitettua tietokantaa.

Virkaeläinlääkärin on huolehdittava siitä, että kaikki päätöksessä 92/438/ETY määrättyjen tietokantojen ylläpitoon tarvittavat toimenpiteet suoritetaan.

3. Tulliselvitysmuodosta riippumatta jokaiselle erälle on tehtävä asiakirjojen tarkastus sen toteamiseksi, että:

- a) 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen eläinlääkärintodistusten tai asiakirjojen tiedot vastaavat 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti ennakkoon toimitettuja tietoja,
- b) tuonnin osalta eläinlääkärintodistuksissa tai eläinlääkintäasiakirjoissa tai muissa asiakirjoissa olevat tiedot antavat vaaditut takeet.

4. Jäljempänä 9—15 artiklassa säädettyjä erityistapauksia lukuun ottamatta virkaeläinlääkärin on tehtävä:

- a) kunkin erän tunnistustarkastus, jotta voitaisiin varmistaa se, että tuotteet vastaavat erien mukana seuraavissa todistuksissa tai asiakirjoissa annettuja tietoja. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske direktiivin 89/662/ETY ja, taudinaiheuttajien osalta, direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I luvussa mainittujen erityisten yhteisön säädösten kyseiset vaatimukset 17 päivänä joulukuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/118/ETY⁽²⁾ säädetyistä irtolasti-tuotteista, tähän toimenpiteeseen kuuluvat:

- i) siinä tapauksessa, että eläinperäiset tuotteet saapuvat konteissa, sen tarkastaminen, että virkaeläinlääkärin (tai toimivaltaisen viranomaisen) silloin, kun yhteisön eläinlääkintälainsäädännössä näin vaaditaan, kiinnittämät sinetit ovat koskemattomat ja että niissä olevat tiedot vastaavat mukana seuraavan asiakirjan tai todistuksen tietoja;

- ii) muissa tapauksissa

— kaikkien tuotetyyppien osalta sen tarkastaminen, että leimoja, virallisia merkkejä tai terveystarkastusmerkkejä, joista ilmenevät alkuperämaa ja -laitos, on käytetty ja että ne vastaavat todistusta tai asiakirjaa,

— pakattujen tuotteiden osalta lisäksi eläinlääkintälainsäädännössä tarkoitettujen erityisten pakkausmerkintöjen tarkastaminen;

- b) kunkin erän fyysinen tarkastus, jotta voitaisiin:

- i) varmistaa se, että tuotteet täyttävät yhteisön lainsäädännössä asetetut vaatimukset ja sopivat käytettäväksi mukana seuraavassa todistuksessa tai asiakirjassa määritellyn tarkoitukseen.

Nämä tarkastukset on tehtävä liitteen III vaatimusten mukaisesti;

⁽¹⁾ EYVL L 243, 25.8.1992, s. 27. Päätöstä on muutettu vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 95/90/EY (EYVL L 13, 16.1.1997, s. 24).

ii) suorittaa ennen 1 päivää heinäkuuta 1999 vahvistettavaa tarkastustiheyttä noudattaen ja 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

- paikalla tehtävät laboratoriokokeet,
- vaadittujen virallisten näytteiden ottaminen ja tutkituttua ne niin pian kuin mahdollista.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 artikla

1. Vaadittujen eläinlääkinnällisten tarkastusten tekemisen jälkeen virkaeläinlääkäri myöntää kyseiselle tuoterälle todistuksen näiden tarkastusten tuloksista päätöksen 93/13/ETY⁽¹⁾ liitteessä B olevan mallin mukaisesti, jota on tarvittaessa mukautettu tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun todistuksen on seurattava erää:

- niin kauan kuin erä on tullin valvonnassa; tällöin mainitussa asiakirjassa on oltava viittaus tulliasiakirjaan,
- tuonnin osalta direktiivissä 89/662/ETY tarkoitettuun ensimmäiseen laitokseen saakka tai direktiivissä 90/425/ETY tarkoitettuun ensimmäiseen määräpaikkana olevaan keskukseseen tai järjestöön saakka.

3. Jos tavaraerä on jaettu useisiin osiin, kuhunkin osaan sovelletaan 1 ja 2 kohdan säännöksiä.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta päätöksen 93/13/ETY liitettä B koskevat mukautukset mukaan lukien annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

1. Rajatarkastusaseman on:

- a) sijaittava jonkin liitteessä I mainitun alueen saapumispaikan välittömässä läheisyydessä ja alueella, joka on tulliviranomaisten osoittama asetuksen (ETY) N:o 2913/92 38 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukaisesti.

Rajatarkastusaseman tietty etäisyys saapumispaikasta voidaan kuitenkin sallia 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos se on maantieteellisten olosuhteiden asettamien rajoitusten (kuten purkauslaituri, sola) johdosta tarpeen ja kuljetuksen tapahtuessa rautateitse toimivaltaisen viranomaisen osoittamalle ensimmäiselle pysähdysasemalle;

- b) kuuluttava tarkastuksista tosiasiallisesti vastaavan virkaeläinlääkäriin vastuualueeseen. Virkaeläinlääkäriä voivat avustaa erityisesti tähän tarkoitukseen koulutetut avustajat.

Virkaeläinlääkäriin on valvottava, että kaikki päätöksen 92/438/ETY 1 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa mainitut tietokannat saatetaan täysin ajan tasalle.

2. Tämän direktiivin julkaisupäivänä voimassa olevaa rajatarkastusasemien luetteloa voidaan muuttaa tai täydentää myöhemmässä vaiheessa 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

- a) lisäämällä siihen uusia rajatarkastusasemia, joiden on:

- oltava jäsenvaltion ehdottamia, sen jälkeen, kun toimivaltainen viranomainen on varmistanut, että tämän direktiivin liitteessä II ja kolmansista maista tuotavien tuotteiden eläinlääkärintarkastuksista vastaavien yhteisön rajatarkastusasemien hyväksyntää koskevista edellytyksistä 3 päivänä marraskuuta 1992 tehdyssä komission päätöksessä 92/525/ETY⁽²⁾ esitetyt vaatimukset noudatetaan,
- oltava komission tarkastamia yhteistyössä jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa;

- b) poistamalla rajatarkastusasema luettelosta, jos liitteessä II esitettyjen vaatimusten todetaan jäävän täyttymättä joko toimivaltaisen viranomaisen suorittamien tarkastusten yhteydessä tai 23 artiklassa säädettyjen tarkastusten perusteella, jos jäsenvaltio ei huomioi tarkastuksen johtopäätöksiä kohtuullisessa määräjassa, ja erityisesti, kun tarkastuksissa on tultu siihen johtopäätökseen, että kansanterveydelle tai eläinten terveydelle saattaa aiheutua vakavia riskejä.

3. Jäsenvaltion on erityisesti kansanterveyteen tai eläinten terveyteen liittyvistä vakavista syistä peruutettava alueellaan sijaitsevan rajatarkastusaseman hyväksyntä. Sen on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tästä peruuttamisesta ja peruutuksen syyt. Rajatarkastusasema voidaan palauttaa luetteloon ainoastaan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

4. Komissio laatii ja julkaisee luettelon hyväksytyistä rajatarkastusasemista ja hyväksynnän väliaikaisista peruuttamisista.

⁽¹⁾ EYVL L 9, 15.1.1993, s. 33. Päätöstä on viimeksi muutettu päätöksellä 96/32/EY (EYVL L 9, 12.1.1996, s. 9).

⁽²⁾ EYVL L 331, 17.11.1992, s. 16.

5. Ennen 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen päätösten tekemistä sovelletaan edelleen direktiivin 90/675/ETY mukaisesti laadittua luetteloa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdassa tarkoitettua tapausa.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Jokaisen erän, joka on tarkoitettu tuotavaksi johonkin liitteessä I mainituista alueista, mukana on oltava alkuperäiset eläinlääkärintodistukset, alkuperäiset eläinlääkintäasiakirjat tai muut eläinlääkintälainsäädännön vaatimat alkuperäiset asiakirjat. Alkuperäiset todistukset tai asiakirjat jäävät rajatarkastusasemalle.

2. Rajoittamatta kuitenkaan 10 artiklan soveltamista jokaiselle kolmannelle maasta tulevalle ja johonkin liitteessä I mainituista alueista tuotavaksi tarkoitettulle tuoterälle on suoritettava 4 artiklan 4 kohdassa säädetyt tunnistustarkastus ja fyysinen tarkastus.

3. Tulliviranomaiset sallivat tuote-erien tuonnin ainoastaan silloin, kun on saatu todisteet siitä, että vaadittavat eläinlääkinnälliset tarkastukset on tehty tyydyttävien tuloksien, että asiaankuuluva todistus on myönnetty 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja että toimivaltaisella viranomaisella on takeet siitä, että direktiiveissä 89/662/ETY, 90/425/ETY, 90/675/ETY ja 91/496/ETY tarkoitettujen eläinlääkärintarkastusten ja -valvonnan rahoittamisesta (muutettu ja kodifioitu) 29 päivänä tammikuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/73/ETY⁽¹⁾ säädetyt tarkastusmaksut on maksettu tai maksetaan mainitun direktiivin säännösten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tullisääntelyn ja 10 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 18 artiklan mukaisesti annettavien erityissäännösten soveltamista.

4. Jos erä on tuontiedellytysten mukainen, virkaeläinlääkäri antaa kyseiselle henkilölle oikeaksi todistetun jäljennöksen alkuperäisistä todistuksista tai asiakirjoista ja antaa 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti todistuksen siitä, että erä täyttää nämä edellytykset rajatarkastusasemalla tehtyjen eläinlääkinnällisten tarkastusten perusteella.

5. Direktiiveissä 89/662/ETY ja 90/425/ETY tarkoitettujen tuotteiden, joiden tuonti sallitaan tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti johonkin tämän direktiivin liitteessä I mainitulle alueelle, kauppa on toteutettava kyseisissä direktiiveissä vahvistettujen sääntöjen ja erityisesti niissä olevan II luvun sääntöjen mukaisesti.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ EYVL L 32, 5.2.1985, s. 14. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 96/43/EY (EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1).

8 artikla

1. Jos:

- tuotteet on tarkoitettu jäsenvaltioon tai alueelle, jotka saavat yhteisön lainsäädännön puitteissa esittää erityisvaatimuksia,
- näytteitä on otettu, mutta tulokset eivät ole tiedossa, kun kuljetusväline lähtee rajatarkastusasemalta,
- kyseessä on erityisiä tarkoituksia varten sallittu tuonti yhteisön lainsäädännön mukaisesti,

määräpaikan toimivaltaisille viranomaisille on toimitettava lisätiedot direktiivissä 90/425/ETY tarkoitettua ANIMO-tietoverkkoa käyttäen.

2. Jokaiselle 1 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettulle tuote-erälle, jonka määrää on toinen jäsenvaltio, on tehtävä 4 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen tarkastus, tunnistustarkastus ja fyysinen tarkastus sen jäsenvaltion alueella sijaitsevalla rajatarkastusasemalla, jonne tuotteet saapuvat, erityisesti sen toteamiseksi, ovatko kyseiset tuotteet jäsenvaltiossa tai määräpaikkana olevalla alueella sovellettavan yhteisön sääntelyn mukaisia. Kuitenkin luonnonvaraisten, nahkoineen tuotavien riistaeläinten lihalle on tehtävä tunnistustarkastus tai fyysinen tarkastus, lukuun ottamatta hygieniatarkastusta ja elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/23/EY⁽²⁾ tarkoitettua jäämätutkimusta, ja nämä tarkastukset on suoritettava kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista luonnonvaraisen riistan tappamisessa ja luonnonvaraisen riistan lihan markkinoille saattamisessa 16 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/45/ETY⁽³⁾ mukaisesti määräpaikan laitoksessa, johon liha on kuljetettava tullin valvonnassa tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, ja samassa yhteydessä on käytettävä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua todistusta.

Näiden tarkastusten tulokset on toimitettava rajatarkastusasemasta, jonka kautta tuotteet saapuvat, vastuussa olevalle eläinlääkintäviranomaiselle. Eläinlääkintäviranomainen soveltaa 24 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä tulosten pohjalta.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettujen muuhun jäsenvaltioon kuin määrämaahan tulevien tuotteiden erät saapuvat tarkoitettuna määräpaikkana olevaan jäsenvaltioon.

⁽²⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10.

⁽³⁾ EYVL L 268, 14.9.1992, s. 35. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 96/23/EY (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10).

4. Tuotteet, joita on valvottava yhteisön lainsäädännön mukaisesti rajatarkastusasemalta, jonne ne saapuvat, aina määräpaikan laitokseen saakka, on toimitettava eteenpäin seuraavien edellytysten mukaisesti:

- kyseiset erät toimitetaan rajatarkastusasemalta, jonne erä saapui, määräpaikan laitokseen toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa näiden sinetöimissä tiiviissä kulkuneuvoissa tai konteissa. Edellä 1 kohdan kolmannessa luettelukohdassa tarkoitettujen tuotteiden on pysyttävä tullivalvonnassa määräpaikkaan asti tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2454/93⁽¹⁾ säädettyä T5-menettelyä noudattaen ja niiden yhteydessä on käytettävä 5 artiklan 1 kohdassa säädettyä todistusta, josta ilmenee hyväksytty tulliselvitysmuoto ja tarvittaessa suunnitellun jalostuksen luonne,
- kyseisen rajatarkastusaseman virkaeläinlääkärin on toimitettava tiedot tuotteen alkuperästä ja määräpaikasta lähetyksen määräpaikassa sijaitsevasta laitoksesta vastuussa olevalle eläinlääkintäviranomaiselle ANIMO-tietoverkkoa käyttäen,
- tuotteille on tehtävä määräpaikan laitoksessa asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä tarkoitettu käsittely,
- määräpaikassa sijaitsevasta laitoksesta tai välivarastosta vastuussa olevan henkilön on ilmoitettava tiedot määräpaikan virkaeläinlääkärille tai direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevassa luvussa 10 määrättyssä tapauksessa välivaraston virkaeläinlääkärille, ja tämän on kahden viikon määräajassa ilmoitettava sille rajatarkastusaseman virkaeläinlääkärille, joka antoi hänelle tiedon lähetyksestä, tuotteen saapumisesta perille. Hänen on suoritettava säännöllisiä tarkastuksia arvioidakseen erityisesti saapumisrekisterin tarkastusten avulla, ovatko kyseiset tuotteet saapuneet määräpaikassa sijaitsevaan laitokseen.

5. Jos saapumisrajatarkastusaseman toimivaltaiselle viranomaiselle toimitetaan todisteet siitä, että hyväksytyyn laitokseen toimitettaviksi ilmoitetut tuotteet eivät koskaan saapuneet määränpäähensä, toimivaltaisen viranomaisen on ryhdyttävä lastauksesta vastaavaan tahoon kohdistuviin tarvittaviin toimenpiteisiin, rajoittamatta kuitenkaan 20 artiklan säännösten soveltamista.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kyseisten tuotteiden osalta luettelo 4 kohdassa tarkoitetuista hyväksytyistä laitoksista asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Jos laitos ei täytä ilmoittamisvelvoitteitaan, jäsenvaltio voi peruuttaa hyväksymisen ja ryhtyä aiheutuneen riskin mukaisesti arvioituihin seuraamustoimenpiteisiin.

Komissio julkaisee luettelon hyväksytyistä laitoksista, saattaa luettelon ajan tasalle ja antaa sen tiedoksi jäsenvaltioille.

7. Tulliviranomaisten kuulemisen pohjalta laaditut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9 artikla

1. Johonkin liitteessä I mainituista alueista tuotaviksi tarkoitettujen, rajatarkastusasemalle saapuvien erien, jotka on kuitenkin tarkoitus tuoda toisen, samalla alueella sijaitsevan rajatarkastusaseman tai toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevan rajatarkastusaseman kautta, tunnistustarkastus ja fyysinen tarkastus on suoritettava määrärajatarkastusasemalla edellyttäen, että kuljetus tapahtuu meritse tai lentoteitse. Seuraavia menettelyjä noudatetaan saapumisrajatarkastusasemalla:

- a) jos erä siirretään lentokoneesta toiseen tai aluksesta toiseen saman sataman tai lentokentän tullialueella joko suoraan tai laiturille tai pääteasemalle tapahtuneen purkamisen jälkeen b alakohdassa tarkoitettua vähimmäisaikaa lyhyemmässä ajassa, lastauksesta vastuussa olevan tahon on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle. Toimivaltainen viranomainen voi tällöin poikkeuksellisesti ja eläinten terveyteen tai kansanterveyteen liittyvien vaaratekijöiden vuoksi suorittaa tuotteille asiakirjojen tarkastuksen alkupe räisen eläinlääkärintodistuksen tai eläinlääkintäasiakirjan tai muun alkuperäisen, erän mukana olevan asiakirjan tai näiden samojen asiakirjojen oikeaksi todistettujen jäljennösten perusteella;
- b) kun purkaminen tapahtuu muulla tavoin:
 - i) erä on varastoitava väliaikaisesti 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti määritettäväksi enimmäis- ja vähimmäisajaksi ja kyseisen menettelyn mukaisesti määritettävien edellytyksin toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa sataman tai lentokentän tullialueelle toimitettavaksi edelleen toiselle rajatarkastusasemalle meritse tai lentoteitse,
 - ii) erälle on tehtävä asiakirjojen tarkastus a alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin nähden,
 - iii) rajoittamatta kuitenkaan 20 artiklan soveltamista tunnistustarkastus ja fyysinen tarkastus voidaan suorittaa erälle poikkeustapauksissa, kun on kyse kansanterveyden tai eläinten terveyden vaarantavasta tilanteesta.

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1. Asetusta on viimeksi muutettu asetuksella (EY) N:o 1427/97 (EYVL L 196, 24.7.1997, s. 31).

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Neuvosto voi päätettyään komission ehdotuksesta määräenemmistöllä ulottaa tämän artiklan säännökset koskemaan rautatiekuljetukseen tapahtuvaa uudelleenlastausta.

10 artikla

1. Jäsenvaltion asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan komissio voi 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tietyin edellytyksin ja erityisesti aikaisempien tarkastusten tulosten perusteella määrätä fyysiset tarkastukset suoritettaviksi harvemmin tuotteille, joiden tuontiedellytykset on yhdenmukaistettu, eli tuotteille, joiden kohdalla kolme seuraavaa edellytystä täyttyvät:

- a) ne tulevat sellaisista kolmansista maista tai kolmansien maiden alueilta, jotka antavat tyydyttävät terveydelliset takeet johonkin liitteessä I mainitulle yhteisön alueelle tuotavaksi tarkoitettujen tuotteiden alkuperän tarkastuksesta,
- b) siltä osin, kuin tällaisesta velvoitteesta on säädetty yhteisön lainsäädännössä, ne tulevat yhteisön sääntelyn mukaisesti laadittuun luetteloon kuuluvista laitoksista tai sellaisten kolmannen maan laitosten väliaikaisten luetteloiden laatimista siirtymäkauden ajaksi koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, joista jäsenvaltioilla on lupa tuoda tiettyjä eläintuotteita, kalastustuotteita ja eläviä simpukoita 22 päivänä kesäkuuta 1995 tehdyn neuvoston päätöksen 95/408/EY⁽¹⁾ mukaisesti hyväksytyjen laitosten osalta laitoksista, joille on tehty yhteisön tarkastus tai kansallinen tarkastus,
- c) tuontitodistukset on hyväksytty kyseisten tuotteiden osalta.

2. Ennen sellaisen ehdotuksen esittämistä, joka koskee tällaisten poikkeusten myöntämistä tietyistä kolmannesta maasta tuleville tuotteille, komissio esittää pysyväle eläinlääkintäkomitealle selvityksen mainitusta kolmannesta maasta seuraavien seikkojen osalta:

- a) mainitun kolmannen maan koko alueensa tai sen osan osalta antamat takeet yhteisön vaatimusten noudattamisesta jäämien tarkastus mukaan lukien,
- b) asianomaisen kolmannen maan eläinten terveydellinen tilanne,
- c) tiedot maan yleisestä terveystilanteesta,

⁽¹⁾ EYVL L 243, 11.10.1995, s. 17. Päätöstä on viimeksi muutettu päätöksellä 97/34/EY (EYVL L 13, 16.1.1997, s. 33).

- d) kolmannen maan toteuttamien, tautien valvontaa ja torjuntaa koskevien toimenpiteiden luonne,
- e) eläinlääkintäyksikön tai muiden toimivaltaisten elinten rakenne, valtuudet, riippumattomuus ja asema,
- f) yhteisön sääntelyssä vahvistettujen, tuotannon hygieniää koskevien vähimmäisvaatimusten noudattaminen,
- g) tuotteen tai tuotteiden tyyppi ja niiden mahdollisesti aiheuttama terveysriski,
- h) tiettyjen aineiden sallimista koskeva sääntely ja tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/22/EY⁽²⁾ ja direktiivissä 96/23/EY säädettyjen vaatimusten noudattaminen,
- i) yhteisön tai kansallisten tarkastuskäyntien tulokset,
- j) tuonnin yhteydessä suoritettujen tarkastusten tulokset,
- k) selvitys tuotavien tuotteiden luonteeseen, niiden tarjontamuotoon ja kuljetustapaan liittyvästä riskianalyysistä.

3. Tarkastuskertojen harventamisesta voidaan myös neuvotella yhteisön ja kolmannen maan välillä vastavuoroisuuden pohjalta tehdyn eläinlääkintää koskevan vastaavuussopimuksen perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

Tarkastuskertojen harventamisesta päätetään yhteisön sääntelyssä 29 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

11 artikla

1. Jäsenvaltio sallii kaikkien niiden jäsenvaltioiden puolesta, joiden kautta erät passitetaan, kolmannesta maasta tulevien erien passituksen toiseen kolmanteen maahan ainoastaan, jos:

- a) erät tulevat kolmannesta maasta, josta tulevien tuotteiden pääsyä liitteessä I mainituille alueille ei ole kielletty, ja tuotteet on tarkoitettu toiseen kolmanteen maahan.

Toimivaltainen viranomainen voi poiketa tästä vaatimuksesta, jos erä siirretään 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti lentokoneesta toiseen tai aluksesta toiseen saman sataman tai lentokentän tullialueella lähetettäväksi edelleen ilman muita pysä-

⁽²⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3.

dyksiä liitteessä I mainituille alueille tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistettavia yleisiä vaatimuksia noudattaen,

- b) tällaisen passituksen on aikaisemmin sallinut virkaeläinlääkäri sillä jäsenvaltion rajatarkastusasemalla, jossa erä ensimmäistä kertaa saapuu jollekin liitteessä I mainituista alueista,
- c) lastauksesta vastuussa olevan tahon on ennakoon sitouduttava ottamaan erä haltuunsa siltä varalta, että tuotteet käännytetään takaisin, ja tällöin toimimaan niiden osalta 17 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun luvan on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) rajatarkastusasemalle passitusjärjestelyssä esitettyjen erien mukana on oltava 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut todistukset tai asiakirjat ja tarvittaessa oikeiksi todistetut käännökset,
- b) tavaraerä on esitettävä kyseisellä rajatarkastusasemalla asiakirjojen tarkastamista ja tunnistustarkastusta varten.

Poikkeuksen asiakirjojen tarkastuksista ja tunnistustarkastuksista voi myöntää meri- ja lentokuljetuksen toimivaltainen eläinlääkintäviranomaisena, jos

- erää ei ole purettu. Tällöin asiakirjojen tarkastuksessa rajoitetaan lastiluettelon tarkastamiseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 20 artiklan soveltamista,
- erä on siirretty 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti lentokoneesta toiseen tai aluksesta toiseen saman sataman tai lentokentän tullialueella.

Poikkeustapauksissa, kun on kyse kansanterveyden tai eläinten terveyden vaarantumisesta, tai kun epäillään säännöstenvastaisuutta, on suoritettava ylimääräinen fyysinen tarkastus,

- c) liitteessä I mainittujen alueiden kauttakuljetusten tapahtuessa maanteitse, rautateitse tai vesiteitse tällainen erä on:

- lähetettävä tullin valvonnassa asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 säädettyä T1-menettelyä noudattaen paikkaan, jossa se poistuu yhteisöstä, yhdessä tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa vaaditun asiakirjan ja 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun todistuksen kanssa, jossa vahvistetaan rajatarkastusasema, jolla erä poistuu yhteisöstä,
- kuljetettava purkamatta lastia tai jakamatta sitä sen jälkeen, kun se on lähtenyt saapumisrajatarkastusasemalta toimivaltaisten viranomaisten sinitöimissä kulkuneuvoissa tai konteissa. Erää ei saa millään tavoin käsitellä kuljetuksen aikana,
- poistettava yhteisöstä rajatarkastusaseman kautta viimeistään 30 päivän sisällä siitä päivästä, jona se on lähtenyt saapumisrajatarkastusasemalta, jollei

4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen ole annettu yleistä poikkeusta, jossa otetaan huomioon asianmukaisesti perusteltu maantieteellinen etäisyys,

- d) virkaeläinlääkäriin, joka antaa luvan kuljetukseen, on annettava siitä tieto poistumisrajatarkastusaseman virkaeläinlääkärille ANIMO-tietoverkkoa käyttäen,
- e) poistumisrajatarkastusaseman virkaeläinlääkäri todistaa 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa todistuksessa, että kyseiset erät ovat poistuneet yhteisöstä, ja toimittaa jäljennöksen kyseisestä asiakirjasta saapumisrajatarkastusasemalle faksia tai muuta välinettä käyttäen.

Jos saapumisrajatarkastusaseman virkaeläinlääkärille ei ole ilmoitettu tuotteiden poistumisesta yhteisöstä 2 kohdan c kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädettyssä ajassa, virkaeläinlääkäri antaa asian toimivaltaisen tulliviranomaisen ratkaistavaksi, jonka on kaikin tavoin pyrittävä selvittämään tuotteiden todellinen määränpää.

3. Kaikista tämän artiklan soveltamisesta aiheutuvista kuluista sekä tämän artiklan edellyttämistä tarkastuskuluista vastaa lastauksesta vastuussa oleva taho tai hänen edustajansa direktiivin 85/73/ETY 1 artiklassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti saamatta jäsenvaltiolta korvausta.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti tietojen vaihdosta saapumis- ja poistumisrajatarkastusaseman välillä annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

1. Toimivaltainen viranomaisena voi hyväksyä kolmannelta maasta tulevat erät, jotka on tarkoitettu vapaalueelle, vapaavarastoon tai tullivarastoon, kyseisiin tarkoituksiin asetuksen (ETY) N:o 2913/92 mukaisesti ainoastaan, jos lastauksesta vastuussa oleva taho on ennakoon ilmoittanut siitä, onko tuotteiden lopullinen tulliselvitysmuoto luovutus vapaaseen liikkeeseen jollekin liitteessä I mainituista alueista vai onko kyse vielä täsmennettävästä muusta lopullisesta tulliselvitysmuodosta, ja sen, vastaavatko kyseiset tuotteet tuontiedellytyksiä.

Mikäli lopullista tulliselvitysmuotoa ei ole tarkennettu, katsotaan, että tuote on tarkoitettu luovutettavaksi vapaaseen liikkeeseen jollekin liitteessä I mainituista alueista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille erille on tehtävä saapumisrajatarkastusasemalla asiakirjojen tarkastus, tunnistustarkastus ja fyysinen tarkastus sen tarkistamiseksi, vastaavatko nämä tuotteet mainittuja tuontiedellytyksiä.

Paitsi silloin, kun on perusteltua epäillä, että on kyse kansanterveyden tai eläinten terveyden vaarantavasta riskistä, fyysistä tarkastusta ei vaadita, kun asiakirjojen tarkastuksen perusteella selviää, että kyseiset tuotteet eivät täytä yhteisön vaatimuksia.

Erien mukana on oltava 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjain. Tarvittaessa asiakirjoihin on liitettävä oikeiksi todistetut käännökset.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitetuissa tarkastuksissa todetaan, että yhteisön vaatimukset täyttyvät, rajatarkastusaseman virkaeläinlääkäri laatii tämän mukaisesti 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua todistuksen, jonka kanssa on käytettävä tulliasiakirjoja. Rajatarkastusaseman toimivaltaiset eläinlääkintä- ja tulliviranomaiset sallivat pääsyn vapaa-alueen varastoon, vapaavaraston tai tullivarastoon. Tuotteet luetaan eläinlääkinnälliseltä kannalta tuotteiksi, jotka voidaan myöhemmin luovuttaa vapaaseen liikkeeseen.

4. Jos 2 kohdassa tarkoitetuissa tarkastuksissa todetaan, että tuotteet eivät täytä yhteisön vaatimuksia, rajatarkastusaseman virkaeläinlääkäri laatii tämän mukaisesti 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua todistuksen, jonka kanssa on käytettävä tulliasiakirjoja. Rajatarkastusaseman tulli- ja eläinlääkintäviranomaiset voivat tällöin sallia pääsyn vapaa-alueella sijaitsevaan varastoon, vapaavarastoon tai tullivarastoon ainoastaan sillä edellytyksellä, että seuraavat edellytykset täyttyvät rajoittamatta kuitenkaan 16 artiklan soveltamista:

- a) tuotteet eivät saa tulla kieltotoimenpiteiden kohteena 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti olevasta kolmannesta maasta,
- b) vapaa-alueilla sijaitsevien varastojen ja vapaa- ja tullivarastojen on oltava toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä tuotteiden varastoimiseen. Niiden on hyväksymistä varten täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - muodostettava suljettu tila, jonka saapumis- ja poistumiskohtia varastosta vastaava taho valvoo jatkuvasti; vapaa-alueella sijaitsevien varastojen kohdalla koko alueen on muodostettava suljettu tila ja oltava tulliviranomaisen jatkuvassa valvonnassa,
 - täytettävä kyseistä tuotetta tai kyseisiä tuotteita varastoiville varastoille yhteisön lainsäädännössä tai tämän puuttuessa kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut hyväksymisvaatimukset,
 - pidettävä kaikista varastoon tulevista tai sieltä poistuvista eristä ajan tasalla olevaa kirjanpitoa, jossa eräkohtaisesti mainitaan tuotteiden luonne ja määrä sekä vastaanottajan nimi ja osoite. Kirjanpito on säilytettävä vähintään kolmen vuoden ajan,
 - oltava varustettuna erillisillä varastointi- ja/tai jäädytystiloilla siten, että tuotteet, jotka eivät vastaa eläinlääkintäsääntelyn vaatimuksia, voidaan varastoida.

Toimivaltainen viranomaisena voi kuitenkin olemassa olevien varastojen kohdalla sallia, että nämä tuotteet varastoidaan erilleen samoihin tiloihin, kun tuotteet, jotka eivät vastaa yhteisön vaatimuksia, varastoidaan lukittavaan suljettuun tilaan,

- oltava varustettuna siten, että eläinlääkinnällisiä tarkastuksia suorittavalle henkilökunnalle on varattu tilat.

Jos tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tarkastuksissa ilmenee, että lastauksesta vastuussa oleva taho on tehnyt väärän ilmoituksen, tämän on tämän artiklan 1 kohdan nojalla huolehdittava erästä 17 artiklan mukaisesti.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet:

- sen varmistamiseksi, että varastojen hyväksymisedellytyksiä noudatetaan,
- sen varmistamiseksi, että tuotteita, jotka eivät täytä eläinlääkintää koskevia yhteisön vaatimuksia, ei varastoitaisi samoihin tiloihin tai suljettuihin tiloihin kuin näitä vaatimuksia vastaavia tuotteita,
- tuotteiden varastoon saapumisen ja sieltä poistumisen tehokkaan valvonnan varmistamiseksi ja varastojen aukioloaikoina eläinlääkintäviranomaisen valvonnan varmistamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti huolehdittava siitä, että tuotteita, jotka eivät vastaa yhteisön vaatimuksia, ei pystytä poistamaan varastoista tai osastoista ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa,
- kaikkien aiheellisten tarkastusten suorittamiseksi, jotta varastoon varastoitujen tuotteiden muuttuminen ja korvautuminen tai mikä tahansa pakkausta, pakkaamista tai jalostusastetta koskeva muutos voitaisiin kaikin tavoin ehkäistä.

6. Jäsenvaltio voi eläinten terveyteen tai kansanterveyteen liittyvistä syistä kieltää siirtämästä sellaisia tuotteita, jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännössä asetettuja vaatimuksia, tullivarastoon, vapaavarastoon tai vapaa-alueelle.

7. Eriä voidaan tuoda vapaa-alueille, vapaavarastoon tai tullivarastoon ainoastaan silloin, kun ne on varustettu tullisinetein.

8. Tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettua erä voivatta poistua vapaavarastosta, tullivarastosta tai vapaa-alueelta ainoastaan silloin, kun ne lähetetään joko kolmanteen maahan tai 13 artiklassa tarkoitettuun varastoon tai hävitettäväksi, sillä edellytyksellä, että

- kolmanteen maahan tapahtuva lähettäminen suoritetaan 11 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 11 artiklan 2 kohdan a, c, d ja e alakohdassa esitettyjä vaatimuksia noudattaen,
- 13 artiklassa tarkoitettuun varastoon tapahtuva siirto on suoritettava käyttämällä T1-tullitarkastuslomaketta ja mainitussa artiklassa säädettyinä mukana seuraavassa todistuksessa on oltava varaston yhteystiedot,

— kuljettaminen hävitettäväksi saa tapahtua vasta kyseisten tuotteiden denaturalisoinnin jälkeen.

Kyseiset erät lähetetään tästä eteenpäin niillä edellytyksillä, että kuljetus toteutuu tavaroita purkamatta toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa näiden sinetöimissä tiiviissä kulkuneuvoissa tai konteissa.

Eriä ei voida siirtää tässä artiklassa tarkoitettujen varastojen välillä.

9. Kaikista tämän artiklan soveltamisesta aiheutuvista kuluista sekä tämän artiklan edellyttämistä tarkastuskuluista vastaa lastauksesta vastuussa oleva taho tai hänen edustajansa direktiivin 85/73/ETY 1 artiklassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti saamatta jäsenvaltiolta korvausta.

10. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle luettelo:

- a) 4 kohdassa tarkoitetuista vapaa-alueista, vapaavarastoista tai tullivarastoista,
- b) 13 artiklassa tarkoitetuista toimijoista.

Komissio varmistaa a alakohdassa tarkoitettujen luettelon julkaisemisen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja antaa jäsenvaltioille tiedoksi b alakohdassa tarkoitettujen toimijoiden nimet.

11. Mikäli 1—10 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei noudateta ja sikäli kuin nämä koskevat varastoa, toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava toistaiseksi tai kokonaan hyväksymisensä 4 kohdan b alakohdan perusteella. Sen on ilmoitettava tästä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

Mikäli todetaan säännöstenvastaisuutta, joka on tarkoituksellista tai johtuu törkeästä laiminlyönnistä, erän kuljetuksesta vastuussa olevaan tahoon kohdistetaan seuraamukset kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti erän varastolta lähdön jälkeen.

12. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti tarkastusmenettelyt, joita sovelletaan erien saapuessa tällaiselle alueelle tai varastoon tai niiden poistuessa sieltä, erien kuljetus tällaisten alueiden tai tällaisten varastojen välillä, tuotteiden varastointitapa ja hyväksytyt käsittely, annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

1. Toimijoiden, jotka toimittavat merikuljetuksiin suoraan 12 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja tuotteita, jotka on tarkoitettu miehistön ja matkustajien käyttöön, on 12 artiklan 1 ja 2 kohdan, 4 kohdan a alakohdan ja b alakohdan toisen, kolmannen ja neljännen luetelmakohdan, sekä 5, 6, 7 ja 9 kohdan vaatimusten täyttämisen lisäksi:

- a) oltava toimivaltaisten viranomaisten toimijoiksi etukäteen hyväksymiä,
- b) toimitettava tuotteita, joita ei saa jalostaa, paitsi tapauksissa, joissa raaka-aine vastaa yhteisön vaatimuksia,
- c) omattava suljetut tilat, joiden tulo- ja poistumisväylät ovat varastosta vastuussa olevan tahon jatkuvassa valvonnassa. Kun on kyse vapaa-alueilla sijaitsevista varastoista, sovelletaan 12 artiklan 4 kohdan b alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan toisen virkkeen vaatimuksia,
- d) sitouduttava olemaan saattamatta 12 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja tuotteita kulutukseen jollekin liitteessä I mainituista alueista,
- e) ilmoitettava mahdollisimman nopeasti toimivaltaiselle viranomaiselle tuotteiden saapumisesta c alakohdassa tarkoitettuun varastoon.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimijoiden on:

- a) tehtävä merikuljetuksissa toimitukset suoraan kuljetusvälineisiin tai määräpaikan satamassa sijaitsevaan erityisesti hyväksytyyn varastoon sillä edellytyksellä, että tarvittavat toimenpiteet on toteutettu sen varmistamiseksi, että kyseisiä tuotteita ei missään tapauksessa voida viedä satama-alueelta toiseen määräpaikkaan. Alkuperävarastosta määräsatamaan tapahtuva kuljetus on suoritettava tullivalvonnassa asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 säädettyä T1-menettelyä noudattaen ja mukana on oltava eläinlääkärintodistus, jonka malli vahvistetaan 6 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen,
- b) ilmoitettava etukäteen tuotteiden lähetyspäivämäärä sekä niiden määräpaikka sen jäsenvaltion satama-alueen toimivaltaiselle viranomaiselle, josta tuotteet toimitetaan, sekä myös määräjäsenvaltion satama-alueen toimivaltaiselle viranomaiselle,
- c) annettava virallinen todistus siitä, että tuotteet ovat saapuneet lopulliseen määräpaikkaansa,
- d) pidettävä vähintään kolmen vuoden ajan rekisteriä saapumisista ja poistumisista. Rekisterin avulla on voitava olla mahdollista tarkastaa varastossa säilytyksessä olevat erien osat.

3. Toimijoiden olisi huolehdittava siitä, että tuotteita, jotka eivät täytä yhteisön vaatimuksia, toimitetaan ainoastaan liitteessä I mainittujen alueiden rannikkoalueiden, sellaisina kuin ne määritellään kansallisessa sääntelyssä, ulkopuolella olevien alusten matkustajien ja miehistön tarpeisiin.

4. Sen jäsenvaltion, josta tuotteet toimitetaan, satama-alueen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava toimituksesta määräjäsenvaltion satama-alueen toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään tuotteiden lähettämishetkellä

ja annettava tieto tuotteiden määräraikasta ANIMO-tietoverkkoa käyttäen.

5. Mikäli tässä artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia ei noudateta, toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava 1 kohdan a alakohdassa säädetty lupa. Sen on ilmoitettava tästä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti merikuljetuksissa käytettäville aluksille suoraan toimitettaviksi tarkoitettujen tuotteiden lähdössä, kuljetuksessa sekä toimittamisessa noudatettavista tarkastusmenettelyistä, mukaan lukien todistus siitä, että tuotteet ovat saapuneet lailliseen määräraikkaansa, annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

1. Tuotteille, joiden asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 tarkoitettu hyväksytty tulliselvitysmuoto on muu kuin tämän direktiivin 7 artiklassa ja 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tulliselvitysmuoto, on tehtävä tunnistustarkastus ja fyysinen tarkastus sen tarkastamiseksi, vastaavatko nämä tuotteet tuontiedellytyksiä, paitsi jos on kyse hävittämisestä tai käännyttämisestä.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan tarvittaessa 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

15 artikla

1. Jäsenvaltio voi sallia kolmannen maan hylkäämän, yhteisön alkuperää olevan erän jälleentuonnin sillä edellytyksellä, että:

a) tuotteiden mukana on:

i) toimivaltaisen viranomaisen antama alkuperäinen todistus tai virallinen jäljennös tuotteiden mukana olevasta todistuksesta, jossa on maininta käännyttämisen perusteista sekä vakuutus, että tuotteiden varastointi- ja kuljetusvaatimuksia on noudatettu, ja ilmoitus siitä, että kyseisiä tuotteita ei ole käsitelty millään tavoin,

ii) sinetöityjen konttien osalta kuljettajan todistus siitä, että sisältöä ei ole käsitelty tai purettu,

b) kyseisille tuotteille tehdään asiakirjojen tarkastus, tunnistustarkastus ja 20 artiklassa säädettyissä tapauksissa fyysinen tarkastus,

c) kyseinen erä palautetaan 8 artiklan 4 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti sen jäsenvaltion alkuperälaitokseen, jossa todistus on annettu, ja jos kuljetus tapahtuu toisen jäsenvaltion kautta, sen jäsenvaltion rajatarkastusaseman virkaeläinlääkäriin, jolla erä saapuu ensimmäistä kertaa jollekin liitteessä I mainituista alueista, on täytynyt hyväksyä kyseinen erä aikaisemmin kaikkien niiden jäsenvaltioiden puolesta joiden kautta passitus tapahtuu.

2. Jäsenvaltio ei voi kieltää kolmannen maan hylkäämän mutta yhteisön alkuperää olevan tuote-erän jälleentuontia, jos alkuperäisen todistuksen antanut toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt erän palauttamisen ja 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa kyseiset tuotteet on toimitettava alkuperälaitokseen saakka 8 artiklan 4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tiiviissä kuljetusvälineessä, jonka toimivaltainen viranomainen on varustanut tunnistamismerkinnällä ja sinetöinyt siten, että sinetit murtuvat aina konttia avattaessa.

4. Virkaeläinlääkäriin, joka antaa luvan kuljetukseen, on toimitettava tiedot määräraikan toimivaltaiselle viranomaiselle ANIMO-tietoverkkoa käyttäen.

5. Kaikista tämän artiklan soveltamisesta aiheutuvista kuluista sekä tämän artiklan edellyttämistä tarkastuskuluista vastaa lastauksesta vastuussa oleva taho tai hänen edustajansa direktiivin 85/73/ETY 1 artiklassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti saamatta jäsenvaltiolta korvausta.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

16 artikla

1. Tätä lukua ei sovelleta tuotteisiin, jotka:

a) kuuluvat matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin ja jotka on tarkoitettu heidän henkilökohtaiseen kulutukseensa, jos niiden määrä ei ole 3 kohdan mukaisesti määriteltävää määrää suurempi, ja edellyttäen, että tuotteet tulevat jäsenvaltiosta, kolmannelle maasta tai sen osasta, joka mainitaan yhteisön sääntelyn mukaisesti laaditussa luettelossa ja josta tuontia ei ole kielletty,

b) lähetetään pikkupaketteina yksityishenkilöille, edellyttäen, että tuotteita ei tuoda maahan kaupallisessa tarkoituksessa, ja mikäli lähetetty määrä ei ole 3 kohdan mukaisesti määriteltävää määrää suurempi, ja jos tuotteet tulevat kolmannelle maasta tai sen osasta,

joka mainitaan yhteisön sääntelyn mukaisesti laaditussa luettelossa ja josta tuontia ei ole kielletty,

- c) ovat kansainvälistä liikennettä harjoittavissa kuljetusvälineissä ja on tarkoitettu miehistön ja matkustajien käyttöön sillä edellytyksellä, että niitä ei ole tuotu jollekin liitteessä I mainituista alueista.

Kun nämä tuotteet tai niiden keittiöjätteet puretaan kuljetusvälineestä, ne on hävitettävä. Tuotteita ei kuitenkaan tarvitse hävittää, jos ne siirretään suoraan yhdestä kansainvälistä liikennettä harjoittavasta kuljetusvälineestä toiseen samassa satamassa tullin valvonnassa,

- d) jos määrät eivät ole 3 kohdan mukaisesti vahvistettava määrää suurempia, tuotteet on lämpökäsittely ilmatiiviisti suljetussa astiassa, jonka F_0 -arvo on vähintään 3,00, ja ne:

i) kuuluvat matkustajien henkilökohtaisiin matkatarvihin ja ovat tarkoitettut heidän henkilökohtaiseen kulutukseensa,

ii) lähetetään pikkupaketteina yksityishenkilöille, edellyttäen, että tuotteita ei tuoda maahan kaupallisessa tarkoituksessa.

- e) lähetetään kaupallisina näytteinä tai näyttelytarkoituksiin sillä edellytyksellä, että niitä ei ole tarkoitettu kaupan pidettäväksi ja että toimivaltainen viranomaisen on ne ennakkoon hyväksynyt tätä tarkoitusta varten,

- f) on tarkoitettu erityisiin tutkimuksiin tai määrityksiin sikäli kuin virallisessa tarkastuksessa voidaan varmistaa, että kyseisiä tuotteita ei toimiteta ihmisravinnoksi ja että näyttelyn päättyessä tai erityistutkimusten ja määritysten jälkeen nämä tuotteet, määrityksessä käytettyjä määriä lukuun ottamatta, hävitetään tai lähetetään eteenpäin toimivaltaisen viranomaisen vahvistamin tietyin edellytyksin.

Tässä alakohdassa sekä e alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa vastaanottajajäsenvaltion on huolehdittava siitä, että kyseisiä tuotteita käytetään ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten ne on tuotu sen alueelle.

2. Tämän artiklan 1 kohta ei vaikuta tuoreeseen lihaan ja lihatuotteisiin terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tuonnissa kolmansista maista 12 päivänä joulukuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/462/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti sovellettaviin sääntöihin.

⁽¹⁾ EYVL L 302, 31.12.1972, s. 28. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 96/91/EY (EYVL L 13, 16.1.1997, s. 27).

3. Komissio vahvistaa soveltamissäännöt ja erityisesti painorajoitukset eri tuotteille, joihin mahdollisesti sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

17 artikla

1. Erät, jotka on tuotu jollekin yhteisön alueelle ilman 3 ja 4 artiklan vaatimusten mukaisia eläinlääkinnällisiä tarkastuksia, on takavarikoitava, ja toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä siitä, hävitetäänkö ne 2 kohdan b alakohdan mukaisesti vai lähetetäänkö ne eteenpäin 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

2. Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat tässä direktiivissä määriteltyjen tarkastusten perusteella, ettei tuote täytä tuontiedellytyksiä, tai jos tarkastuksissa tulee esille säännöstenvastaisuuksia, toimivaltaisen viranomaisen on lastauksesta vastuussa olevaa tahoja tai tämän edustajaa kuultuaan päätettävä joko:

- a) tuotteen edelleen lähettämistä liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolelle samalta rajatarkastusasemalta lastauksesta vastuussa olevan tahon kanssa sovittuun määräpaikkaan samalla kuljetusvälineellä 60 päivän enimmäismääräajassa, jos eläinlääkinnällisen tarkastuksen tulokset ja eläinten terveyttä koskevat vaatimukset sen mahdollistavat.

Tällöin rajatarkastusaseman virkaeläinlääkärin on:

— käytettävä päätöksen 92/438/ETY 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohtassa tarkoitettua tietojärjestelmää,

— mitätöitävä käännytettyjen tuotteiden mukana seuraavat eläinlääkärintodistukset tai eläinlääkintäasiakirjat niiden yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, jotka komissio määrittelee 7 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jotta näitä tuotteita ei voitaisi tuoda jonkin muun rajatarkastusaseman kautta,

- b) tai päätettävä, kun lähettäminen edelleen ei ole mahdollista ja a alakohdassa tarkoitettu 60 päivän enimmäismääräaika on ylittynyt tai lastauksesta vastuussa oleva taho antaa suostumuksensa välittömästi, tuotteiden hävittämisestä tätä rajatarkastusasemaa lähimpänä olevassa, sitä varten tarkoitettussa paikassa eläinlääkintäsäännöistä eläinjätteen hävittämisessä, käsitteilyssä ja markkinoille saattamisessa sekä taudinaiheuttajien ehkäisemisestä eläin- ja kalaperäisissä rehuissa 27 päivänä marraskuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/667/ETY⁽²⁾ mukaisesti.

⁽²⁾ EYVL L 363, 27.12.1990, s. 51. Direktiiviä on viimeksi muutettu vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

Tässä kohdassa tarkoitettujen tuotteiden edelleen lähettämistä tai hylkäysperusteiden vahvistamista odotettaessa toimivaltaiset viranomaiset varastoivat kyseiset tuotteet toimivaltaisen viranomaisen valvonnan lastauksesta vastuussa olevan tahon laskuun.

3. Jäljempänä 23 ja 24 artiklan säännöksiä sovelletaan silloin, kun tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten perusteella voidaan todeta, että kyse on yhteisön eläinlääkintälainsäädännön vakavasta tai toistuvasta rikkomisesta.

4. Edellä 2 kohdan säännöksiä ei sovelleta, kun toimivaltainen viranomainen on antanut luvan käyttää tuotteita direktiivin 90/667/ETY mukaisesti, sillä edellytyksellä, että ihmisten ja eläinten terveydelle ei aiheudu vaaraa.

5. Erän lähettamisestä edelleen, sen hävittämisestä tai tuotteen muuhun tarkoitukseen käyttämisestä aiheutuvista kustannuksista vastaa lastauksesta vastuussa oleva taho tai tämän edustaja tai tavaranhaltija.

Lisäksi tapauksissa, joissa säännöstenvastaisuuden on havaittu johtuvan törkeästä laiminlyönnistä tai tahallisuudesta rikkomuksesta, jäsenvaltion on kohdistettava lastauksesta vastuussa olevaan tahoon kansallisen lainsäädäntönsä mukaiset seuraamukset.

6. Sovelletaan päätöksen 92/438/ETY määräyksiä.

7. Edellä 1—3 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan ja erityisesti käännyttämistä, takavarikointia tai hävittämistä koskevien arviointiperusteiden yhdenmukaistamisesta päätetään 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

18 artikla

Jäljempänä 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen komissio antaa toisessa alakohdassa tarkoitettujen suunnitelmien perusteella tiettyihin liitteessä I mainittujen alueiden osiin tapahtuvassa tuonnissa sovellettavat säännöt näiden osien erityisten luonnonolosuhteiden asettamien rajoitusten ja erityisesti niiden ja yhteisön alueen mannerosan välisen etäisyyden huomioon ottamiseksi.

Tätä varten Ranskan tasavallan ja Kreikan tasavallan on annettava komissiolle suunnitelma, josta käy selvästi ilmi merentakaisten departementtien ja tiettyjen saarien tai saariryhmien muodostaman erityistapauksen osalta näille alueille kolmansista maista tulevien tuotteiden tuonnin yhteydessä suoritettavien tarkastusten luonne, näiden alueiden erityisten maantieteellisten luonnonolosuhteiden asettamat rajoitukset huomioon ottaen.

Kyseisissä suunnitelmissa on tarkasti ilmoitettava tarkastukset, jotka on otettu käyttöön sen estämiseksi, että näille alueille tuotuja tuotteita ei missään tapauksessa lähetettäisi eteenpäin muualle yhteisön alueelle, paitsi jos alueille noudatetaan yhteisön eläinlääkintälainsäädännön vaatimuksia.

19 artikla

1. Jäljempänä 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen komissio laatii luettelon kasvituotteista, jotka erityisesti niiden myöhempi määräpaikka huomioon ottaen voivat levittää eläinten tartuntatauteja ja joille niin ollen on suoritettava tässä direktiivissä säädetty eläinlääkinnälliset tarkastukset ja erityisesti 4 artiklassa tarkoitettut tarkastukset näiden kasvien alkuperän ja määräpaikan varmistamiseksi.

Samaa menettelyä noudattaen vahvistetaan:

- eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, joita kolmannen maan on noudatettava, ja annettavat takeet, erityisesti niiden terveydellisen tilanteen perusteella suunnitellun mahdollisen käsittelyn luonne,
- luettelo kolmansista maista, joille voidaan näiden takeiden perusteella antaa lupa viedä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja kasvituotteita yhteisöön,
- mahdolliset valvontaa koskevat yksityiskohtaiset erityissäännöt erityisesti näistä tuotteista mahdollisesti otettavien näytteiden osalta, varsinkin irtotavarana tuotaessa.

2. Kolmannen maan lipun alla purjehtivasta kalastus-alueesta välittömästi puretuille tuoreille kalastustuotteille on kolmansien maiden kalastusalueiden saaliiden suoraan yhteisön satamissa purkamiseksi ja kaupan pitämiseksi oikeuttavien edellytysten vahvistamisesta 6 päivänä toukokuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1093/94⁽¹⁾ mukaisesti, ennen kuin ne voidaan tuoda johonkin liitteessä I mainitulle alueelle, suoritettava jäsenvaltion lipun alla purjehtivasta kalastus-alueesta välittömästi puretuille kalalle säädetty eläinlääkinnälliset tarkastukset.

Poiketen siitä, mitä 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiolle voidaan kuitenkin antaa lupa suorittaa 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tässä direktiivissä säädetty tarkastukset pakastetuille ja jäädytyille tonnikaloille, joiden päätä ei ole poistettu ja joita ei ole perattu ja jotka puretaan suoraan yhteisön säännösten mukaisesti rekisteröityjen yhteisyritysten aluksista, sillä edellytyksellä, että

- tarkastukset suorittaa lähimmän rajatarkastusaseman toimivaltainen viranomainen näiden tuotteiden käsittelyn osalta hyväksytyssä määrälaitoksessa,

⁽¹⁾ EYVL L 121, 12.5.1994, s. 3.

— käsittelylaitos sijaitsee enintään 75 kilometrin etäisyydellä rajatarkastusasemasta,

— tuotteet siirretään tullivalvonnassa 8 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen lastinpurkupaikalta määrälaitokseen.

3. Jäljempänä 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan myöntää poikkeuksia 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännöksistä ja tarkastuksista sekä todistusten antamisesta vastaavan henkilökunnan osalta 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 1 kohdan säännöksistä rajatarkastusasemilla, joille kaloja tuodaan terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/493/ETY mukaisesti⁽¹⁾.

20 artikla

1. Epäiltäessä, ettei eläinlääkintälainsäädäntöä noudateta, tai kun on epävarmuutta:

- a) tuotteen tunnistamisesta tai todellisesta määräpäästä,
- b) tuotteen vastaavuudesta lainsäädännössä kyseiselle tuotetyypille vahvistettuihin takeisiin nähden,
- c) eläinten terveyden tai kansanterveyden liittyvien, yhteisön lainsäädännössä määrättyjen takeiden noudattamisesta,

virkaeläinlääkärin tai toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava kaikki aiheellisina pitämänsä eläinlääkinnälliset tarkastukset epäilystensä vahvistamiseksi tai niiden osoittamiseksi perusteettomiksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän luvun säännösten soveltamista.

Tarkastetut tuotteet on jätettävä toimivaltaisen viranomaisen valvontaan tarkastusten tulosten saamiseen asti.

Jos epäilyt voidaan osoittaa perustelluiksi, samaa alkupe-
rää olevien tuotteiden tarkastuksia on tehostettava 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 96/23/EY (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10).

21 artikla

1. Itävallan tasavallalla on liittymissopimuksen voimaantulosta kolme vuotta aikaa ottaa käyttöön tässä luvussa säädetty tarkastusjärjestelmä. Tämän siirtymäkauden aikana Itävallan on sovellettava toimenpiteitä, jotka määritellään ennen liittymissopimuksen voimaantuloa, 29 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Toimenpiteiden avulla on varmistettava, että kaikki tarvittavat tarkastukset tehdään niin lähellä yhteisön rajaa kuin mahdollista.

2. Suomen tasavallalla on liittymissopimuksen voimaantulosta kaksi vuotta aikaa ottaa käyttöön tässä luvussa säädetty tarkastusjärjestelmä. Tämän siirtymäkauden aikana Suomen on sovellettava toimenpiteitä, jotka määritellään ennen liittymissopimuksen voimaantuloa, 29 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Toimenpiteiden avulla on varmistettava, että kaikki tarvittavat tarkastukset tehdään niin lähellä yhteisön ulkorajaa kuin mahdollista.

3. Jäsenvaltion pyynnöstä liitteessä II olevan kahdeksannen luetelmakohdan vaatimuksista voidaan poiketa 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen niiden rajatarkastusasemien osalta, jotka sijaitsevat jäsenhedk-
kaiksi hyväksytyjen valtioiden rajalla, kahden vuoden ajan 1 päivästä heinäkuuta 1999 alkaen.

II LUKU

SUOJATOIMENPITEET

22 artikla

1. Jos kolmannen maan alueella ilmenee tai leviää eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä 21 päivänä joulukuuta 1982 annetussa neuvoston direktiivissä 82/894/ETY⁽²⁾ tarkoitettu tauti, zoonoosi, sairaus, mikä tahansa ilmiö tai seikka, joka saattaa muodostaa vakavan vaaran eläimille tai kansanterveydelle, tai jos muusta vakavasta eläinten terveyttä tai kansanterveyden suojelua koskevasta syystä on perusteltua, erityisesti komission eläinlääkintäasiantuntijoiden havaintojen tai rajatarkastusasemalla tehtyjen tarkastusten perusteella, komissio toteuttaa omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä tilanteen vakavuudesta riippuen jonkin seuraavista toimenpiteistä:

— tuonti keskeytetään koko asianomaisesta kolmannesta maasta tai sen osasta ja tarvittaessa passitusmaana olleesta kolmannesta maasta,

⁽²⁾ EYVL L 378, 31.12.1982, s. 58. Direktiiviä on viimeksi muutettu vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

- vahvistetaan erityiset edellytykset koko asianomaisesta kolmannesta maasta tai sen osasta tuleville tuotteille,
- laaditaan tosiasiallisesti tehtyjen havaintojen pohjalta vaatimukset mukautetuille tarkastuksille, joihin voisi sisältyä kansanterveydelle tai eläinten terveydelle aiheutuvien vaarojen erityinen tutkimus, ja tehdään näiden tarkastusten tuloksista riippuen fyysisiä tarkastuksia useammin.

2. Jos jonkin tässä direktiivissä säädetyn tarkastuksen yhteydessä ilmenee, että tuote-erä saattaisi olla vaaraksi eläinten terveydelle tai kansanterveydelle, toimivaltaisen eläinlääkintäviranomaisen on välittömästi toteutettava seuraavat toimenpiteet:

- kyseinen erä takavarikoidaan ja hävitetään,
- muille rajatarkastusasemille ja komissiolle annetaan välittömästi tieto todetuista seikoista ja tuotteiden alkuperästä päätöksen 92/438/ETY mukaisesti.

3. Komissio voi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa toteuttaa varotoimenpiteitä 11, 12 ja 13 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden suhteen.

4. Komission edustajat voivat tulla välittömästi paikalle.

5. Jos jäsenvaltio tiedottaa komissiolle virallisesti suojatoimenpiteiden tarpeellisuudesta, mutta jälkimmäinen ei ole turvautunut 1 ja 3 kohdan säännöksiin tai antanut asiaa pysyvän eläinlääkintäkomitean käsiteltäväksi 6 kohdan mukaisesti, kyseinen jäsenvaltio voi toteuttaa varotoimenpiteitä kyseisten tuotteiden suhteen.

Jos jäsenvaltio toteuttaa varotoimenpiteitä kolmannen maan tai kolmannen maan laitoksen suhteen tämän kohdan mukaisesti, sen on ilmoitettava tästä muille jäsenvaltioille ja komissiolle pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

Kymmenen työpäivän kuluessa asia saatetaan 28 artiklassa säädetyn edellytyksin pysyvän eläinlääkintäkomitean käsiteltäväksi tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden jatkamiseksi, muuttamiseksi tai kumoamiseksi. Jäljempänä 28 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan myös käyttää tarvittavien päätösten tekemiseksi, tuotteiden yhteisön sisällä tapahtuvaa liikkumista ja passitusta koskevat päätökset mukaan luettuina.

6. Tämän artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohdan mukaisesti päätettyjen toimenpiteiden muuttamista, kumoamista tai jatkamista koskevat päätökset tehdään 28 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7. Tämän luvun soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

III LUKU

TARKASTUKSET

23 artikla

1. Komission eläinlääkintäasiantuntijat voivat yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja siltä osin kuin tämän direktiivin vaatimusten yhdenmukaisen soveltamisen vuoksi on tarpeen

- a) tarkastaa, että jäsenvaltiot noudattavat mainittuja vaatimuksia,
- b) tehdä tarkastuksia paikalla sen varmistamiseksi, että tarkastukset tapahtuvat tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltio, jonka alueella tarkastus tehdään, avustaa komission eläinlääkintäasiantuntijoita kaikin tarvittavin tavoin näiden tehtävän suorittamisessa.

Tehtyjen tarkastusten tuloksista on keskusteltava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa ennen lopullisen selvityksen laatimista ja jakelua.

3. Jos komissio arvioi tarkastuksen tulosten perusteella olevan perusteltua, se tutkii tilanteen pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa. Komissio voi 28 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tehdä tarvittavat päätökset.

4. Komissio seuraa tilanteen kehitystä, ja 28 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen se voi muuttaa tai kumota tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja päätökset tämän kehityksen perusteella.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

24 artikla

1. Jos tässä direktiivissä säädettyjen tarkastusten perusteella voidaan todeta yhteisön eläinlääkintälainsäädännön vakava tai toistuva rikkomus, toimivaltainen viranomainen toteuttaa tuotteiden käytön tai alkuperän osalta seuraavat toimenpiteet:

- se ilmoittaa komissiolle käytettyjen tuotteiden ja erän luonteen; komissio ilmoittaa asiasta viipymättä kaikille rajatarkastusasemille,
- jäsenvaltiot tehostavat kaikkien samaa alkuperää olevien erien tarkastuksia. Erityisesti kymmenen perättäistä samaa alkuperää olevaa erää on pidettävä raja-

tarkastusasemalla tarkastusmaksujen etumaksua vastaan, jotta erille voidaan tehdä fyysinen tarkastus, mukaan lukien liitteessä III säädetyt näytteidenotot ja laboratoriokokeet.

Jos uusien kokeiden perusteella voidaan vahvistaa, että yhteisön lainsäädäntöä ei ole noudatettu, eristä tai niiden osista on huolehdittava 17 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti,

— komissiolle ilmoitetaan tehostettujen tarkastusten tuloksista, joiden perusteella se suorittaa kaikki tarvittavat tutkimukset todetun rikkomuksen tarkoituksien ja alkuperän selvittämiseksi.

2. Jos tarkastuksissa todetaan, että jäämien enimmäisraja on ylitetty, suoritetaan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetyt tarkastukset.

3. Jos on kyse kolmannelta maasta, joka on tehnyt yhteisön kanssa vastaavuussopimuksia tai jonka osalta tarkastusten määrää on harvennettu, ja jos komissio päättyy kyseisen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten toimintaa koskevan tutkimuksen perusteella siihen tulokseen, että nämä viranomaiset eivät ole täyttäneet velvoitteitaan tai direktiivin 96/23/EY 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa suunnitelmassa annettuja takeita, komissio keskeyttää tämän direktiivin 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen soveltamasta kyseisen maan osalta harvennettuja tarkastuskertoja kyseisten tuotteiden osalta siihen asti, kunnes kyseinen kolmas maa on toimittanut todisteet siitä, että se on korjannut puutteet. Keskeytys peruutetaan samaa menettelyä noudattaen.

Mainittujen sopimusten sisältämien etujen palauttamiseksi jäsenvaltioiden asiantuntijoista koostuva yhteisön valtuuskunta matkustaa tarvittaessa paikalle kyseisen kolmannen maan kustannuksella tarkastaakseen tässä asiassa toteutetut toimenpiteet.

25 artikla

1. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tuotteiden kaupanpitämispaikalla tehtyjen tarkastusten tulosten perusteella katsoo, ettei tämän direktiivin säännöksiä noudateta toisen jäsenvaltion rajatarkastusasemalla, tullivarastossa, vapaa-alueella tai 12 artiklassa tarkoitettussa vapaavarastossa, sen on viipymättä otettava yhteys kyseisen valtion toimivaltaiseen keskusviranomaiseen.

Viimeksi mainitun on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ja annettava ensiksi mainitun jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tiedoksi suoritettujen tarkastusten luonne, tehdyt päätökset ja niiden perustelut.

Jos ensiksi mainitun jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen epäilee näitä toimenpiteitä riittämättömiksi, sen on yhdessä asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa pyrittävä löytämään menetelmät ja keinot tilanteen korjaamiseksi käymällä tarvittaessa itse paikalla.

Jos ensimmäisessä alakohdassa mainituissa tarkastuksissa ilmenee toistuvasti tämän direktiivin säännösten noudattamatta jättämistä, määräjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava siitä tieto komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Määräjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan komissio voi havaittujen rikkomusten luonteen huomioon ottaen:

— yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa lähettää paikalle tarkastusvaltuuskunnan,

— pyytää toimivaltaista viranomaista tiukentamaan asianomaisella rajatarkastusasemalla, tullivarastossa, vapaa-alueella tai vapaavarastossa tehtäviä tarkastuksia.

Ennen kuin komissio tekee johtopäätöksensä, asianomaisen jäsenvaltion on määräjäsenvaltion pyynnöstä tiukennettava asianomaisella rajatarkastusasemalla, tullivarastossa, vapaa-alueella tai vapaavarastossa tehtäviä tarkastuksia.

Määräjäsenvaltio voi osaltaan tehostaa samasta paikasta lähtöisin olevien tuotteiden tarkastuksia.

Toisen asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä, ja jos puutteita voidaan todeta tämän kohdan viidennen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen tarkastusten perusteella, komission on toteutettava aiheelliset toimenpiteet 28 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Toimenpiteet on vahvistettava tai tarkistettava mahdollisimman pian samaa menettelyä noudattaen.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioissa voimassa olevan lainsäädännön mukaisiin muutoksenhakekeinoihin, jotka ovat käytettävissä toimivaltaisten viranomaisten päätösten osalta.

Toimivaltaisen viranomaisen tekemät päätökset on perusteluineen annettava tiedoksi lastauksesta vastuussa olevalle taholle, jota päätökset koskevat, tai tämän edustajalle.

Jos asianomainen lastauksesta vastuussa oleva taho tai tämän edustaja sitä pyytää, päätökset perusteluineen on annettava tälle tiedoksi kirjallisesti ilmoittamalla käytettävissä olevat, tarkastusjäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaiset muutoksenhakekeinot sekä muutoksenhaun muoto ja määräajat.

3. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohdalliset säännöt annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

26 artikla

1. Jokaisen jäsenvaltion on laadittava kolmansista maista tulevien tuotteiden tarkastamiseen valtuutettujen virkamiesten vaihto-ohjelma.

2. Komissio ja jäsenvaltiot yhteensovittavat 1 kohdassa mainitut ohjelmat pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 2 kohdassa mainitun yhteensovittamisen tuloksena saatujen ohjelmien toteutumiseksi.

4. Pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa tarkastellaan vuosittain ohjelmien toteutumista jäsenvaltioiden kertomusten perusteella.

5. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon saatu kokemus, jotta vaihto-ohjelmia voidaan parantaa ja kehittää.

6. Yhteisön taloudellista tukea on myönnettävä vaihto-ohjelmien tehokkaan kehityksen mahdollistamiseksi. Yhteisön taloudellista tukea koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä yhteisön talousarvion kautta rahoitettavaksi ennakoitu tuki vahvistetaan tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyssä neuvoston päätöksessä 90/424/ETY⁽¹⁾.

7. Tämän artiklan 1, 4 ja 5 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

27 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että rajatarkastus-
asemilla toimivat virkaeläinlääkärit osallistuvat tässä artiklassa tarkoitettuihin koulutuksen erityisohjelmiin.

Komissio vahvistaa 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen suuntaviivat, joita ohjelmissa on noudatettava.

Komissio järjestää vähintään kerran vuodessa seminaarin ohjelmista vastaaville henkilöille ohjelmien koordinoinnin varmistamiseksi.

Tässä artiklassa säädetyt toimet rahoitetaan päätöksen 90/424/ETY III osaston mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19. Päätöstä on viimeksi muutettu päätöksellä 94/370/EY (EYVL L 168, 2.7.1994, s. 31).

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

28 artikla

Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, neuvoston päätöksellä 68/361/ETY⁽²⁾ perustettu pysyvä eläinlääkintäkomitea tekee ratkaisunsa direktiivin 89/662/ETY 17 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

29 artikla

Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, pysyvä eläinlääkintäkomitea tekee ratkaisunsa direktiivin 89/662/ETY 18 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

30 artikla

Liitteitä II ja III voidaan täydentää 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

31 artikla

Tällä direktiivillä ei rajoiteta tullisääntelystä johtuvia velvoitteita.

32 artikla

Jäsenvaltiot voivat käyttää hyväkseen päätöksen 90/424/ETY 38 artiklassa tarkoitettua yhteisön taloudellista tukea tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi.

33 artikla

Kumotaan direktiivi 90/675/ETY 30 päivänä kesäkuuta 1999.

Direktiivin 90/675/ETY perusteella hyväksytyjen säädösten on oltava voimassa tämän direktiivin perusteella laadittavien korvaavien säännösten antamiseen asti.

Kussakin tämän direktiivin perusteella annetussa säädöksessä on tarvittaessa tarkennettava päivämäärä, josta alkaen nämä säännökset korvaavat direktiivin 90/675/ETY perusteella annetun säädöksen vastaavat säännökset.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

⁽²⁾ EYVL L 255, 18.10.1968, s. 23.

34 artikla

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivään heinäkuuta 1999 mennessä annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 1999.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne keskeiset kansalliset säännökset, jotka ne antavat tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä.

35 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

36 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 1997.

Neuvoston puolesta

F. BODEN

Puheenjohtaja

*LIITE I***1 ARTIKLASSA TARKOITETUT ALUEET**

- 1) Belgian kuningaskunnan alue
 - 2) Tanskan kuningaskunnan alue Färsaaria ja Grönlantia lukuun ottamatta
 - 3) Saksan liittotasavallan alue
 - 4) Espanjan kuningaskunnan alue Ceutaa ja Melillaa lukuun ottamatta
 - 5) Helleenien tasavallan alue
 - 6) Ranskan tasavallan alue
 - 7) Irlannin alue
 - 8) Italian tasavallan alue
 - 9) Luxemburgin suurherttuakunnan alue
 - 10) Alankomaiden kuningaskunnan alue Euroopassa
 - 11) Portugalin tasavallan alue
 - 12) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan alue
 - 13) Itävallan tasavallan alue
 - 14) Suomen tasavallan alue
 - 15) Ruotsin kuningaskunnan alue.
-

LIITE II

RAJATARKASTUSASEMIEN HYVÄKSYMISTÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

Yhteisön hyväksynnän saamiseksi rajatarkastusasemilla on oltava käytettävissä:

- tuotteiden mukana olevien asiakirjojen (terveys- tai hygieniaodistus tai jokin muu yhteisön lainsäädännössä määrätty asiakirja) tarkastamiseen tarvittava henkilökunta,
- rajatarkastusasemalla käsiteltävien tuotteiden määrään nähden sellainen riittävä määrä eläinlääkäreitä ja erityisesti koulutettua avustavaa henkilökuntaa, joka tarvitaan suorittamaan tuotteiden ja niiden mukana seuraavien asiakirjojen yhdenmukaisuuden tarkastukset ja jokaisen tuote-erän järjestelmälliset fyysiset tarkastukset,
- riittävä henkilökunta ottamaan ja käsittelemään satunnaisnäytteet tietyille rajatarkastusasemalle tuoduista tuote-eristä,
- riittävän tilavat tilat eläinlääkinnällisiin tarkastuksiin liittyvistä tehtävistä huolehtivan henkilökunnan käyttöön,
- asianmukaiset hygieeniset tilat ja laitteet rutiinimäärittämisien tekemiseen ja näytteiden ottoon tämän direktiivin mukaisesti,
- asianmukaiset hygieeniset tilat ja laitteet yhteisön sääntelyssä määrättyjen rutiinitarkastusten vaatimien näytteiden ottoon ja käsittelyyn (mikrobiologiset vaatimukset),
- erikoislaboratorio, jossa voidaan suorittaa kyseisellä asemalla otettujen näytteiden erikoismäärittämisä,
- kylmätilat ja jäädytyslaitteet, joihin voidaan varastoida määrityksiä varten otettuja erän osia ja tuotteita, joiden vapaaseen liikkeeseen luovutukseen rajatarkastusaseman vastaava eläinlääkäri ei ole antanut lupaa,
- asianmukainen laitteisto nopeaan tietojenvaihtoon erityisesti muiden rajatarkastusasemien kanssa (direktiivin 90/425/ETY 20 artiklassa tarkoitetun tietokonejärjestelmän tai Shift-hankkeen välityksellä),
- laitos, jossa voidaan suorittaa direktiivissä 90/667/ETY säädetyt käsittelyt.

—

LIITE III

TUOTTEIDEN FYYSINEN TARKASTUS

Eläintuotteiden fyysisen tarkastuksen tarkoituksena on varmistaa, että tuotteet vastaavat aina eläinlääkärin-todistuksessa tai eläinlääkintäasiakirjassa mainittua tarkoitusta; on tarkistettava kolmannen maan vahvista-maan alkuperään liittyvät takeet ja varmistettava, ettei sen jälkeinen kuljetus ole muuttanut näitä taattuja lähtökohtia,

- a) turvautumalla aistinvaraisiin tarkastuksiin: esimerkiksi haju, väri, koostumus, maku;
- b) tekemällä yksinkertaisia fyysisiä tai kemiallisia kokeita: leikkaaminen, sulattaminen ja kypsentäminen;
- c) suorittamalla laboratoriotutkimuksia, joissa tutkitaan erityisesti
jämiä,
taudinaiheuttajia,
kontaminantteja,
merkkejä muutoksista.

Tuotteiden tyypistä riippumatta on suoritettava seuraavat toimenpiteet:

- a) kuljetusolosuhteiden ja -välineiden tarkastus, jossa pyritään erityisesti osoittamaan kylmäketjuun liittyvät puutteet tai katkokset;
- b) vertailu, joka koskee erän todellista ja eläinlääkärin-todistuksessa tai eläinlääkintäasiakirjassa mainittua painoa, suorittamalla tarvittaessa koko erän punnitus;
- c) pakkausmateriaalien samoin kuin kaikkien pakkauksessa esiintyvien mainintojen (leimat, etiketit) huolellinen tarkastus sen varmistamiseksi, että ne ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia;
- d) sen tarkastaminen, että yhteisön lainsäädännössä vaadittuja lämpötiloja on noudatettu kuljetuksen aikana;
- e) kokonaisen pakkaussarjan tai irtotavarana olevien tuotteiden osalta eri näytteiden tutkimus ennen aistinvaraista tarkastusta, fyysisiä sekä kemiallisia kokeita ja laboratorioskokeita.
Tutkimusten on perustuttava suureen näytemäärään, joka kattaa koko erän; erä on tarvittaessa purettava osittain, jotta siihen päästään kokonaisuudessaan käsiksi.
Tarkastuksessa on tutkittava yksi prosentti erän kappaleista tai pakkauksista eli vähintään kaksi ja enintään kymmenen kappaletta tai pakkausta.
Tuotteesta ja olosuhteista riippuen eläinlääkintäyksiköt voivat kuitenkin määrätä laajempia tarkastuksia.
Irtotavarana olevien tuotteiden osalta on tutkittava vähintään viisi erän eri osista otettua näytettä;
- f) kun on tehty pistokokeisiin perustuvia laboratorioskokeita, joiden tulokset eivät ole välittömästi saatavilla, ja jos ei ole välitöntä vaaraa kansanterveydelle tai eläinten terveydelle, erien kuljetusta voidaan jatkaa.
Jos laboratorioskokeet on tehty sen perusteella, että epäillään säännöstenvastaisuutta, tai aikaisemmissa kokeissa on saatu positiivisia tuloksia, erien kuljetusta voidaan kuitenkin jatkaa vasta sen jälkeen, kun kokeissa on saatu negatiivinen tulos;
- g) kuljetusvälineen koko lastin saa purkaa ainoastaan seuraavissa tapauksissa:
 - lastaustekniikka on sellainen, että koko erään ei päästä käsiksi purkamalla lastia ainoastaan osittain,
 - pistokokein tehdyssä tarkastuksessa on paljastunut tiettyjä säännöstenvastaisuuksia,
 - edellisessä erässä ilmeni säännöstenvastaisuuksia,
 - virkaeläinlääkäri epäilee säännöstenvastaisuutta;
- h) kun fyysinen tarkastus on tehty, toimivaltaisen viranomaisen on todennettava tekemänsä tarkastus sulkemalla ja leimaamalla virallisesti kaikki avatut pakkaukset ja sinetöimällä uudestaan kaikki kontit ja merkitsemällä sinetin numero rajanylitysasiakirjaan.

LIITE IV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 90/675/ETY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohdan a alakohta	2 artiklan 2 kohdan a alakohta
2 artiklan 2 kohdan b alakohta	2 artiklan 2 kohdan b alakohta
2 artiklan 2 kohdan c alakohta	2 artiklan 2 kohdan c alakohta
2 artiklan 2 kohdan d alakohta	2 artiklan 2 kohdan d alakohta
2 artiklan 2 kohdan e alakohta	2 artiklan 2 kohdan e alakohta
2 artiklan 2 kohdan f alakohta	2 artiklan 2 kohdan f alakohta
2 artiklan 2 kohdan g alakohta	2 artiklan 2 kohdan g alakohta
2 artiklan 2 kohdan h alakohta	2 artiklan 2 kohdan k alakohta
3 artikla	—
4 artikla	—
5 artikla	12 artikla
6 artikla	13 artikla
7 artikla	—
8 artiklan 1 kohta	—
8 artiklan 2 kohta	4 artiklan 4 kohdan b alakohta
8 artiklan 3 kohta	10 artikla
8 artiklan 4 kohta	9 artikla
9 artikla	6 artikla
10 artikla	—
11 artikla	—
12 artikla	11 artikla
13 artikla	14 artikla
14 artikla	16 artikla
15 artikla	—
16 artikla	17 artikla
17 artikla	18 artikla
18 artikla	19 artikla
18 a artikla	21 artikla
19 artikla	22 artikla
20 artikla	23 artikla
21 artikla	25 artikla
22 artikla	26 artikla
23 artikla	28 artikla
24 artikla	29 artikla
25 artikla	30 artikla
26 artikla	31 artikla
27 artikla	—
28 artikla	—
29 artikla	—
30 artikla	—
31 artikla	32 artikla
32 artikla	34 artikla
33 artikla	36 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
—	Liite III

NEUVOSTON DIREKTIIVI 97/79/EY,

annettu 18 päivänä joulukuuta 1997,

direktiivien 71/118/EY, 72/462/EY, 85/73/EY, 91/67/EY, 91/492/EY, 91/493/EY, 92/45/EY ja 92/118/EY muuttamisesta kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämisen osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkärintarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista annettu neuvoston direktiivi 90/675/EY⁽⁴⁾ kumottiin ja korvattiin selvyiden ja tarkoituksenmukaisuuden vuoksi direktiivillä 97/78/EY⁽⁵⁾,

direktiivin 90/675/EY korvaaminen direktiivillä 97/78/EY vaikuttaa seuraavien neuvoston direktiivien tekstisisältöön:

— terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annettu direktiivi 71/118/EY⁽⁶⁾,

— terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tuonnissa kolmansista maista 12 päivänä joulukuuta 1972 annettu direktiivi 72/462/EY⁽⁷⁾,

— direktiiveissä 89/662/EY, 90/425/EY, 90/675/EY ja 91/496/EY tarkoitettujen eläinlääkärintarkastus-

ten ja -valvonnan rahoittamisesta (muutettu ja kodi-
fioitu) 29 päivänä tammikuuta 1985 annettu direktiivi
85/73/EY⁽⁸⁾,

— eläinten terveyttä koskevista edellytyksistä saatettaessa vesiviljeltyjä eläimiä ja tuotteita markkinoille 28 päivänä tammikuuta 1991 annettu direktiivi 91/67/EY⁽⁹⁾,

— terveyttä koskevista vaatimuksista elävien kaksikuoristen simpukoiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 15 päivänä heinäkuuta 1991 annettu direktiivi 91/492/EY⁽¹⁰⁾,

— terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 22 päivänä heinäkuuta 1991 annettu direktiivi 91/493/EY⁽¹¹⁾,

— kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista luonnonvaraisen riistan tappamisessa ja luonnonvaraisen riistan lihan markkinoille saattamisessa 16 päivänä kesäkuuta 1992 annettu direktiivi 92/45/EY⁽¹²⁾,

— eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske direktiivin 89/662/EY ja, taudinaiheuttajien osalta, direktiivin 90/425/EY liitteessä A olevassa I luvussa mainittujen erityisten yhteisön säädösten kyseiset vaatimukset 17 päivänä joulukuuta 1992 annettu direktiivi 92/118/EY⁽¹³⁾, ja

tämän vuoksi edellä mainitut direktiivit olisi mukautettava direktiivin 97/78/EY sisältöön,

⁽¹⁾ EYVL C 258, 23.8.1997, s. 7.

⁽²⁾ EYVL C 85, 17.3.1997, s. 76.

⁽³⁾ EYVL C 66, 3.3.1997, s. 43.

⁽⁴⁾ EYVL L 373, 31.12.1990, s. 1. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 96/43/EY (EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1).

⁽⁵⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 9.

⁽⁶⁾ EYVL L 55, 8.3.1971, s. 23. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 96/23/EY (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10).

⁽⁷⁾ EYVL L 302, 31.12.1972, s. 28. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 96/91/EY (EYVL L 13, 16.1.1997, s. 27).

⁽⁸⁾ EYVL L 32, 5.2.1985, s. 14. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 96/43/EY (EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1).

⁽⁹⁾ EYVL L 46, 19.2.1991, s. 1. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 95/22/EY (EYVL L 243, 11.10.1995, s. 1).

⁽¹⁰⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 1. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 97/61/EY (EYVL L 295, 29.10.1997, s. 35).

⁽¹¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 15. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 96/23/EY (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10).

⁽¹²⁾ EYVL L 268, 14.9.1992, s. 35. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 96/23/EY (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10).

⁽¹³⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 96/90/EY (EYVL L 13, 16.1.1997, s. 24).

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Muutetaan direktiivi 71/118/ETY seuraavasti:
 - a) poistetaan 14 a artiklan 2 kohdan a alakohdan toinen virke,
 - b) poistetaan 17 artiklan toinen alakohta.
2. Muutetaan direktiivi 72/462/ETY seuraavasti:
 - a) korvataan 31 a artiklassa ilmaisu ”direktiivin 90/675/ETY 17 artikla” ilmaisulla ”direktiivin 97/78/EY 18 artikla”,
 - b) poistetaan 31 artikla.
3. Korvataan direktiivin 85/73/ETY 3 artiklan 1 kohdan ilmaisu ”direktiivin 90/675/ETY 20 artikla” ilmaisulla ”direktiivin 97/78/EY 23 artikla”.
4. Muutetaan direktiivi 91/67/ETY seuraavasti:
 - a) korvataan 23 artikla seuraavasti:
”23 artikla
 Direktiiveissä 91/496/ETY ja 97/78/EY säädettyjä periaatteita ja sääntöjä on sovellettava erityisesti jäsenvaltioiden tekemien tarkastusten järjestelyn ja jatkoimenpiteiden sekä täytäntöönpantavien suoja-toimenpiteiden osalta.”,
 - b) poistetaan 24 artikla.
5. Poistetaan direktiivin 91/492/ETY 10 artiklan toinen alakohta.
6. Muutetaan direktiivi 91/493/ETY seuraavasti:
 - a) korvataan 10 artiklan toisen alakohdan ilmaisu ”direktiivin 90/675/ETY 18 artiklan 3 kohta” ilmaisulla ”direktiivin 97/78/EY 19 artiklan 2 kohta”,
 - b) poistetaan 12 artiklan 2 kohta.
7. Muutetaan direktiivi 92/45/ETY seuraavasti:

- a) poistetaan 17 artiklan 2 kohta,
 - b) poistetaan 19 artiklan toinen alakohta.
8. Muutetaan direktiivi 92/118/ETY seuraavasti:
- a) korvataan 12 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ilmaisu ”direktiivin 90/675/ETY 8 artiklan 2 kohta” ilmaisulla ”direktiivin 97/78/EY 4 artiklan 4 kohdan b alakohta”,
 - b) poistetaan 12 artiklan 2 kohta.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 1 päivään heinäkuuta 1999 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 1999.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne keskeiset kansalliset säännökset, jotka ne antavat tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 1997.

Neuvoston puolesta
 F. BODEN
Puheenjohtaja